

1989 நவம்பர் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 42/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 11 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 42/1989) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஊ) ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1989.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்டமுன் வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 43/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதன்மீது விவாதத்தை தொடங்கி வைப்பவர் திரு. என். பழனிவேல் அவர்கள்.

11—1989 ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[1989 நவம்பர் 2]

13-50 மணி

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சிகளுடைய 3-வது திருத்த சட்டமான “ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய ஆயுளை 3 ஆண்டிலிருந்து 5 ஆண்டுகளாக உயர்த்தவும், பெண்களுக்கு 30 சதவீத இட ஒதுக்கீடு செய்யவும், நிதியாதாரங்களைப் பெருக்குவதற்கு வல்லுநர் குழு ஒன்றை அமைப்பதற்குமான” இந்த மசோதா வின்மீது, நான் சில கருத்துக்களை இங்கே முன்வைக்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் என்பவை இன்றைக்கு நிதியாதாரம் இல்லாமல் மிகவும் சிரமமான நிலையில் இருக்கின்றன. ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியம் என்பது சட்டமன்றத் தொகுதியில் ஏறத்தாழ பாதி அளவுக்கு இன்றைக்கு இருக்கிறது. அதனுடைய கட்டுப்பாட்டில் 10 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள பல சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த சாலைகளையெல்லாம் செப்பனிட வேண்டும் என்று சொன்னால், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே நிதி வசதி கிடையாது. அதனால் பல சாலைகள் இன்றைக்கு மராமத்து செய்ய முடியாமல், அவைகளெல்லாம் இன்றைக்கு உபயோகத்திற்கே லாயக்கற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பேருந்து வசதியும் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. காரணம் போக்குவரத்திற்கான சாலைகள் சரியாக இல்லை. அங்கே இருக்கிற அலுவலர்களிடம் தெரிவித்தால் “நீங்கள் பணத்தைக் கேட்டு வாங்கி வாருங்கள், எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது” என்று கையை வீரிக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு நான்கு பஞ்சாயத்து ஆணையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ரெகுலர், திட்டம், சாண எரி வாயு என்று சொல்லி ஒவ்வொன்றுக்குமாக 4 ஆணையாளர்கள் இருக்கிறார்களே தவிர அங்கே வேலை எதுவும் நடப்பதற்கான சூழ்நிலையோ, நிதியாதாரமோ கிடையாது. ஆகவே, நம்முடைய அரசு இதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, வல்லுநர் குழு ஒன்றை அமைத்து, அதன் மூலமாக நிதியாதாரங்களை கொண்டு வருவார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த வல்லுநர் குழு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தேவைகளை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அதற்கான நிதியாதாரங்களையும் ஒதுக்கி அவர்கள் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உதாரணமாக இன்றைக்கு பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் ஒரு குறை சொல்லப்படுகிறது. பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நிலவரி மூலமாக வரக்கூடிய நிதி, காலாகாலத்தில் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக நாகப்பட்டினம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் அதற்கு வர வேண்டிய ரூ. 32 லட்சம் நிலவரி இதுவரை வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப் போல பல்வேறு மாவட்டங்களிலே இருந்தும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வர வேண்டிய நில வரி உரிய காலத்தில் வராத காரணத்தால், ஒன்றிய வேலைகள் தடைப்பட்டு நிற்கின்றன. ஆகவே, அந்த நிதியை உடனடியாக அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அனுப்பி வைக்க அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 நவம்பர் 2] [திரு. என். பழனிவேல்]

அதைப்போல மீன்பாசி, கல் குவாரி மற்றும் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற புளிய மரம் போன்ற மகசூல் தருகிறவைகள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு வருமானத்தைத்தேடித் தரும் வழிவகைகளாகும். அவைகளையெல்லாம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிலே வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகத்தான் செய்ய வேண்டும். அங்கே கிராமப் பஞ்சாயத்தில் பணம் கிடையாது. ஒரு சாக்கடை கட்ட வேண்டுமென்றாலும், பள்ளிக்கூடம் கட்ட வேண்டுமென்றாலும், சத்துணவுக் கூடம் கட்ட வேண்டுமென்றாலும், பெண்களுக்கு ஒரு கக்கூஸ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும் அல்லது இதுபோன்ற அத்தியாவசியத் தேவைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும் கூட, கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் பணம் கிடையாது. அதற்கெல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களைத்தான் நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. எனவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தேவைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்குத் தேவையான நிதியாதாரங்களையும் உதவிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஒன்றியத்தில் உள்ள இட்டப் பணிகள் முழுவதும் நிதியாதாரம் இல்லாத காரணத்தால் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பார்த்தால் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாடு கேஸ் பிடிக்கப் போய் இருக்கிறார் அல்லது சிறு சேமிப்புக்கு நிதி வசூல் செய்யப் போயிருக்கிறார் என்று இந்த இரண்டு காரணங்களைத்தான் சொல்லுகிறார்களே தவிர அபிவிருத்திப் பணி நடக்கிறது, அதைப்பார்க்கப்போகிறேன். என்று பதில் வருவதேயில்லை. இதற்கெல்லாம் காரணம் நிதியில்லாததுதான். ஆகவே நம்முடைய அரசு.....(மணி அடிக்கப் பெற்றது) இதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஐ. ஆர்.டி.பி. லோன் கொடுக்கிறோம்—200 பேருக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். ஊரெல்லாம் மனுக்களை வாங்கி 6 மாதம் ஆகிறது. சில பேங்குகளில் இன்னும் ஒரு பைசா கூட கொடுக்கவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து கொடுக்கிற சப்ஸிடியைக் கொடுத்தும், கமிஷனர் சிபாரிசு செய்தும், பேங்க் வாசலிலே போய் நின்றால், பேங்க் மாணேஜர் பல மாதத்திற்கு லீவ் போட்டுவிட்டு போய் விடுகிறார். அது மட்டுமல்ல, லோன் கொடுப்பதற்கு முன்பு அந்த ஏரியாவில் இருக்கிற எல்லா பேங்குகளிலிருந்தும் கிளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிவா என்கிறார்கள். ஒரு 3,000 ரூபாய் 4,000 ரூபாய் கடன் வாங்க, சிறு தொழில் செய்கிறவர்கள் 10 வங்கிகளிலே போய்—அந்த

[திரு. என். பழனிவேல்] [1989, நவம்பர் 2]

ஏரியாவிலே இருக்கிற எல்லா பேங்குகளிலிருந்தும் கிளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வா என்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. உனக்குக் குழந்தைகள் எத்தனை இருக்கின்றன? எத்தனை மனைவி என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. கணவன் இருக்கிறபோதே மனைவி மனு போட்டால் நீ ஏன் மனுப்போட்டாய் என்று பெண்களைக் கேட்டு அசிங்கப்படுத்துகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகாரம் குறைவு என்பதால்தான். அதனாலே தான் வங்கி அதிகாரிகளுட எந்தவிதமான சலுகைகளையும் கொடுப்பதற்குத் தயங்குகிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய அரசு இந்தச் சலுகைகளை எல்லாம் உடனடியாகக் கிடைப்பதற்கு யார் தடையாக இருக்கிறார்களோ அவர்களோடு தொடர்புகொண்டு அவை உடனடியாகக் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெண்களுக்கு 30 சதவீதம் இடஒதுக்கீடு என்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கவேண்டியது. அவர்கள் ஆரம்ப காலத்தில், இன்று பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மெம்பர்களாகப்போனால், எதிர் காலத்தில் அவர்கள் மேலும் பல பதவிகளுக்குப் போவதற்கு அவர்களுக்கு அது ஒரு பயிற்சிக்கு நல்ல வழி வகையாக அமைந்து இருக்கிறது. ஆகவே இதையும் நான் வரவேற்று அமைகிறேன்.

13-55 மணி

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் மூன்றாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீதான இந்த விவாதத்தில் பங்குகொண்டு கில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு நன்றி. சொல்லக்கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இதில் பேசுவதற்கு முன்னால் ஒரு சிறிய கருத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மலைவாழ் மக்களுக்கு கட்டாயமான பிரதிநிதித்துவம், ஊராட்சி ஒன்றியம் மற்றும் பஞ்சாயத்துகளில் பெண்களுக்கு 30 விழுக்காடு பிரதிநிதித்துவம், மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் மற்றும் பார்வையிடுதல் ஆகியவற்றில் அதிகப் பிரதிநிதித்துவம் ஆகிய தத்துவங்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் இடம் பெற்று இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் தத்துவங்களிலே எங்களுக்கு மாறுபாடான கருத்துக் கிடையாது. இப்படி ஒரு சட்டத்தினை அவசரமாகக் கொண்டுவர வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு இந்த அரசு தள்ளப்பட்டு இருப்பதிலே ஆச்சரியப்படுவதற்குரிய விஷயம் ஒன்றும் இல்லை. இதே தத்துவங்களின் அடிப்படையில் சமீபத்தில் பாராளுமன்றத்தில் வந்த அந்த சட்டத்தினைத் தோற்கடித்த இங்கே ஆளுகின்ற பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நீங்கள் இதனால் பொது மக்களுக்கு உங்கள் மீது ஏற்பட்டு இருக்கும் வெறுப்பினைப் போக்க இப்படி ஒரு மாய்மால் சட்டத்தினைக் கொண்டு வந்துள்ளீர்கள் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. இரா. மோகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் சொன்ன ஒரு மாய்மாலம் நீங்குகிறது. (குறுக்கீடு)

1989 நவம்பர் 2] [திரு. இரா. மோகன்]

மாய்மாலம் நீங்குகிறது என்று சொன்னேன். நீங்கள் சொல்ல வருவது தெரிகிறது.

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : I have every right to say.

திரு. இரா. மோகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே இதைப்பற்றி ஒரு உறுப்பினர் இங்கே பேசி, மிகத் தெளிவான விளக்கத்தை நம்முடைய முதல்வரவர்கள் தந்ததற்குப் பின்னால் பாராளுமன்றத்தில் அதைத் தோற்கடித்தவர்கள் என்று மீண்டும் அதைப் பற்றி ஒரு உறுப்பினர் வலியுறுத்துவது எந்த வகையில் நியாயம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'பாராளுமன்றத்திலே தோற்கடித்தவர்கள், என்று சொல்வதிலே தவறு இல்லை. அது நாடு அறிந்த உண்மை என்பதனால் அது குற்றம் ஆகாது.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. ஆல்போன்ஸ், இந்த அரசு சில சலுகைகளைக் கொண்டு வந்து மாய்மாலம் செய்வதாகச் சொன்னார்கள் நான் அறிய விரும்புவது காங்கிரஸ் கட்சி இந்த நாட்டிலே 42 ஆண்டு காலமாக ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது; அவர்கள் இதுவரை அந்த மாதிரி சட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வராமல் இப்போது கொண்டு வருகிறார்களே, இது என்ன மாய்மாலம் என்று அவர்கள் விளக்குவார்களா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : அது பாராளுமன்றத்தில் கேட்கப்படவேண்டிய கேள்வி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நண்பர் நழுவக்கூடாது என்று அவர் சொல்கிறார். இருந்தாலும் பாராளுமன்றத்தைப்பற்றி, மத்திய அரசைப் பற்றிச் சொல்லும்போது எல்லாம் திடீர் திடீர் என்று நீங்கள் எழுந்துகொள்வதால் உங்களுக்கு அதில் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று நம்புகிறார். இல்லை, மத்திய அரசுக்கும் உங்களுக்கும் தொடர்பு இல்லை என்று நீங்கள் கருதி விட்டால் விட்டுவிடலாம்.

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : கட்சி உறுப்பினர் என்கிற முறையிலே அரசு கொண்டு வருகிற சட்டத்தினை

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் பேசுவதிலே 'Point of order' கேட்கிறீர்களா? அல்லது தனி 'Point of order' கேட்கிறீர்களா?

[1989 நவம்பர் 2]

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: இல்லை உறுப்பினர் திரு. பழனிவேல் பேசியதில். தலைவரவர்களே, இப்போது திடீரென்று கொண்டுவந்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்கும் அதிகமாக நாடு முழுவதும் ஒரு பொது விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்கள் டிஸ்ட்ரிக்ட் கமிஷனர்கள் அழைக்கப்பட்டு ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் விவாதம் நடத்தி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் கோவையிலே அந்தக் கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. அது போல நாடு முழுவதும் 4 இடங்களில் அது நடைபெற்று பொது மக்களுடைய கருத்துக்கு விடப்பட்டு, அனைத்து முதலமைச்சர்களையும் அழைத்து அங்கே விவாதம் நடத்தி, அதற்குப்பிறகு தான் சட்டமாக்குவதற்கு கொண்டுவரப்பட்டது திடீரென்று ஏதோ தேர்தலுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்பது சரியல்ல. மக்களுக்கு அதிகாரம் வழங்க.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பொது விவாதம் நடத்தப்பட்டதாக நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் சொல்கிறார். அது தவறு. பொது விவாதம் நடத்தப்படவில்லை. பொது விவாதம் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று முன்னாள் மத்திய அமைச்சராகவும், இங்கே நிதி அமைச்சராகவும் பணியாற்றிய சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி, அது எல்லா ஏடுகளிலும் வெளிவந்து இருக்கிறது. முதலமைச்சர் என்கின்ற முறையில் நானும் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி, இதில் பொது விவாதம் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. அது மாத்திரம் அல்ல. பொதுவாக முதலமைச்சர்களை அழைத்துப் பேசினால் போதுமானது அல்ல; இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினுடைய ஒவ்வொரு ஷரத்தும் முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டிலே விவாதிக்கப்படவேண்டும்; அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. அதுவும் பிரதமரால் நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

14-00 மணி

திரு. சர். பீட்டர் ஆல்பேரன்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சமீபத்திலே மத்திய அரசு போட்ட ஒரு சட்டத்தைக்கூட முதல்வரவர்களே கூட கறுப்புச் சட்டம் என்று அழைத்தார்கள். அது அவர்களுக்குள்ள உரிமை. அதைப் போல....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நான் அப்படிச் சொன்னதாக ஒரு தவறான கருத்தைத் திருநெல்வேலியிலே உள்ள இளைஞர் காங்கிரசார் பரப்பி, அதற்காக நான் அங்கே சென்றபோது காக்காய் பிடித்து—காக்காய்களைப் பிடித்தார்கள், அதைக்கூடப் பத்திரிகையிலே காக்காய் பிடிக்கிறார்கள் என்று விளையாட்டாய் எழுதினார்கள். நான் கறுப்புச் சட்டம் என்று என்னைக்கும் அந்தச்

1989 நவம்பர் 2] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அது காக்காய் பறக்க விடுவதற்காக, நான் அப்படிச் சொன்னதாக ஒரு கற்பனையாகச் செய்து கொண்டார்கள்.

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : அதாவது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்கிற முறையிலே முதல்வரவர்களுக்கு அதில் உள்ள உரிமை, அரசு ஒரு சட்டத்தை இயற்றுகின்றபோது, அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யலாம். அதைப் போல நான் சொல்கிறேன். இந்தச் சட்டம் ஒரு மாய்மாலச் சட்டம் என்று சொல்கிறேன். There is nothing unparliamentary. It is my basic right. As an Opposition Member of the House, I have got a right to criticise the Government's act in whatever terms, in a decent way. That, I think, I have done my duty.

அதற்கடுத்து இன்று பஞ்சாயத்து ராஜ் என்கிற சட்டம் பராமன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்டது. அதிலே சொல்லப் பட்டிருக்கின்ற கருத்துக்களை மிகவும் தெளிவாக, மிகவும் ஆணித்தரமாக, மிகவும் அழகான குறிப்புகளுடன் அந்தச் சட்டங்கள் வந்தன. ஆனால் அந்தச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்ட பிறகு இப்பொழுது ஒரு புதிய பார்வையிலே ஒரு புதிய கோணத்திலே இங்கே நீங்கள் அமல்படுத்திக்கொண்டு வருவது, கான் மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி தானும் தன் பொல்லாச் சிறகை விரித்து என்று சொல்வார்களே அதைப்போல பாரதப் பிரதமர்—இனிய பிரதமர் இராஜீவ் காந்தி அவர்கள் தன்னுடைய அழகிய தோளையை விரித்து ஆடப் பொறுக்காத வான்கோழிகள் கொண்டு வந்த சட்டமாக இது இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

66-A பிரிவிலே சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

'66-A. Save as otherwise provided in Section 66, the government may, subject to such conditions and restrictions as may be specified, entrust all or any of the schemes, programmes and activities for economic development, whether such schemes, programmes and activities are to be executed or implemented either by the Government or by any statutory body, or other agency to the Panchayat Union Council for its execution or implementation... என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது அரசு கொண்டு வருகின்ற நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை, சிறப்புத் திட்டங்களை, ஊராட்சிகளின் மூலமாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டம் சொல்கிறது. இதைத் தான் அந்தச் சட்டத்திலேயும் சொல்லியிருக்கிறோம் ஜவஹர்

[திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்] [1989 நவம்பர் 2]

ரோஜ்கார் யோஜனா என்ற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள் மத்திய அரசிலே. அந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பை யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்றால், உள்ளாட்சிகளுக்கு, உள்ளாட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அப்பொழுது என்ன சொன்னார்கள். இது மாநில அரசைக் காய் அடிக்கின்ற சட்டம் என்று சொல்லிவிட்டு அதைப்போல, அதே திட்டத்தினை அமல்படுத்துகின்ற பணியினை நீங்கள் கொண்டு வந்து சொல்கின்றபோது ஏதோ மாமியார்....

மாண்புமிகு பேராகிய க. அன்பழகன் : மத்திய அரசு நேரடியாகப் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்திலே தலையிடுவதற்கு வழி செய்கிற சட்டமாக அது பாராளுமன்றத்திலே வந்த காரணத்தால்தான் மத்திய அரசே தலையிடுகிற ஒரு முறை மாநில சுயாட்சிக்கு எதிரானது என்ற காரணத்தால் பலமுறை நாங்கள் கண்டித்திருக்கிறோம். அது தொடரும்.

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : மத்திய அரசு நிர்வாகத்திலே தலையிடுகிறது என்று சொல்வது தவறு. மத்திய அரசு சில திட்டங்களினுடைய உதவிகளை அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தான்.....

மாண்புமிகு பேராகிய க. அன்பழகன் : பிரதமர் இராஜீவ் காந்தி அவர்கள் மாநிலத்திலே உள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை நேரடியாக அவரே அழைத்து மாநாடு கூட்டுவது என்ற அந்த முறையிலேயே மாநில சுயாட்சிக்கு ஊறு செய்யத் தொடங்கினார் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : இன்று இந்தச் சட்டம் எதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் ஒரு அடிப்படையான கேள்வியை எழுப்ப ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு தேர்தலைக் கண்ணிலே வைத்துக்கொண்டு அந்தத் தேர்தலிலே மக்களை சந்திப்பதற்காக பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்தைப் பாராளுமன்றத்திலே தோற்கடித்தவர்கள் அந்த முகத்தோடு மக்கள் மத்தியிலே போக முடியாது என்ற காரணத்தினால் இப்படியொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். எப்படி இராமாயணத்திலே சீதாப்பிராட்டியை

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஒரு தேர்தலை மனத்திலே வைத்துத் தேர்தலில் ஆதாயம் பெற வேண்டுமென்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம்தான் பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டம் என்பதால் நாங்கள் எதிர்த்தோமே தவிர எதிர்ப்பு தேர்தலை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு என்று சொல்வது முறையான குற்றச்சாட்டாகாது.

1989 நவம்பர் 2]

14-05 மணி

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : இராமாயணத்திலே சீதாப் பிராட்டியை மார்சு மானைக் காண்பித்து ஏமாற்ற நினைத்ததைப் போல, தமிழக வாக்காளப் பெருமக்களை இந்தச் சட்டத்தைக் காண்பித்து ஏமாற்றலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். கிராமத்திலே கூட சொல்வார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டம் உண்மையிலேயே நாம் நினைத்த பலனைத் தருகிறதா, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அப்படி நீங்கள் ஒருவேளை சட்டத்தின் மூலம் நீங்கள் நினைத்திருக்கிற அதிகாரங்களைக் கொடுக்க முடிந்தது என்று சொன்னால் அதற்கு நாங்கள் முழுவதும் உடன்பாடு உடையவர்கள். பிரிவு 66-ல் நீங்கள் சொல்கிறபோது அந்த அதிகாரத்தைக் கூட ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் தயாராக இல்லை. அதை எப்படிச் சொல்கிறீர்கள் என்றால். . . “The Government may subject to such conditions and restrictions as may be specified...” திட்டங்களை அமல்படுத்துவதற்கு அதிகாரங்களை கேட்கிற அமைப்பாக இந்த அமைப்பு இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அடிப்படையான ஜனநாயக அமைப்புகள். இவை உண்மையிலேயே ஆண்மையுள்ள அமைப்புகளாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய வாதம். நீங்கள் அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்களே தவிர You offer only lip service.

“.. may subject to such conditions and restrictions...” என்று தான் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதிலே நாங்கள் மாறுதல் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம்.

Without any condition these powers should be given to the local bodies and they should be able to discharge their duties subject to the needs and wants of the local public. இதுதான் எங்களுடைய சட்டம். அதைத்தான் நாங்கள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உண்மையிலேயே ஆண்மையானதாக இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். நீங்கள் மேல் சொக்காயை மட்டும் மாட்டுகிறீர்கள். புற்று நோய்க்கு சரியான மருந்து வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். புற்று நோய்க்கு சரியான மருந்து பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்திலே இருக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் ஆஸ்ப்ரோ வில்லையை கொடுத்துவிட்டு புற்று நோயை குணப்படுத்த வேண்டுமென்று எண்ணுகிறீர்கள்.

திரு. கோ. வீரையன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த நாட்டிலுடைய சமஷ்டி அமைப்பு என்ற இந்த அடிப்படையை தகர்த்து எறிந்து ஒரு உறுப்பு ஆட்சி என்ற அளவிற்கு கொண்டு வரக்கூடிய முறையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு கொண்டுவரப்பட்ட 67-வது திருத்தம் தான் மயிலின் தோகை என்று குறிப்பிடுகிறாரா? சமஷ்டி அமைப்பை தகர்க்கக்கூடிய அதுதான் சிறந்த பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் என்று குறிப்பிடுகிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1989 நவம்பர் 2]

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டது. அதனுடைய நகல் கூட நம்முடைய நூலகத்தில் இருக்கிறது. அதைப் படித்துப் பார்த்தார்கள் என்றால், அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருத்துக்கள் எவ்வளவு அழுத்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். நமது நூலகத்தில் இந்த புகள் இருக்கின்றன. நாங்கள் என்ன சொல்கிறோம் என்றால் இப்படி சட்டத்தில் நீங்கள் அதிக அதிகாரம் கொடுத்தீர்கள் என்று சொன்னால் நாங்கள் அதை ஒப்புக்கொள்கிறோம்.

66-A, 66-B ஆகிய இரண்டு தான் புதிய செக்ஷன்கள், அதில் நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்றால் கவர்ன்மெண்ட் அதிக அதிகாரம் கொடுப்பதைப் போல சொல்லிவிட்டு, உண்மையில் அதிகாரத்தை நீங்களே வைத்துக் கொள்கிறீர்கள். இரண்டாவது பாயின்ட் என்னவென்றால் “The Panchayat Union Council may, if so notified by the Government, review the schemes, programmes and other activities....” என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புகளுக்கு தங்கள் பகுதியில் நடக்கிற வேலைகளை மேற்பார்வையிடுகிற அதிகாரங்களைக் கூட நீங்கள் கொடுக்க விரும்பவில்லை. Only “may and if notified by the Government”,.... நாங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகிறோம் என்றால், அந்தப் பகுதியில் நடக்கிற வேலைகளை மேற்பார்வையிடுவதற்கு அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அடிப்படையான உரிமையை கொடுக்க வேண்டும். அது எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் “The Panchayat Union Councils shall review the schemes, programmes and other activities of the Government....” என்று இருக்க வேண்டும். அந்தச் சட்டத்தில் எந்தவிதமான மாறுதலைக் கொண்டு வர வேண்டும். அப்படி மாறுதலைக் கொண்டு எந்தால் இந்தச் சட்டம் உண்மையாக எதற்காக நீங்கள் முதலில் நோட்டிபிகேஷன் கிளாசில் சொல்கிறீர்களோ—Purpose of the Act, Purpose of the Amendment அந்த காரணம் உண்மையிலேயே நிறைவேறும். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை அமல் படுத்தவேண்டும்.

நான் கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டேன். டாஸ்ட் போர்ஸ் கமிட்டியில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கோரினேன். அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனே ஒப்புக் கொண்டு உத்தரவுகளைப் போட்டார்கள். ஆனால் இன்று நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கைத் தொடர்ந்து அந்த உத்தரவிற்கு ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களை இதிலே சேர்த்துக் கொண்டோம் என்றால் அது இலகுவாக இருக்கும் என்று சொன்னோம். ஆனால் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களில் சிலபேர் நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று அந்த உத்தர

1989 நவம்பர் 2]

[திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்]

விற்கு ஸ்டே வாங்கி, பணிக்குழு என்று சொல்கிற அந்த டாஸ்க் போர்ஸ் செயல்பட முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அதையும் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

எனவே, உண்மையாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வர வேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய நோக்கம். அதற்காக மேலோட்டமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வராமல், ஆழமாகச் சிந்தித்து அந்த பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டம் என்ன உணர்விலே ஏற்பட்டதோ, அதைப்போன்ற உணர்வில் ஒரு சட்டம் அமையவேண்டுமென்று கோரி, வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

14-10 மணி

திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற சட்டமுன்வடிவில் பஞ்சாயத்துகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் நடத்த வேண்டும். இடையில் தலைவர்கள் யாராவது இறந்துவிட்டால் அல்லது அந்த மன்றம் கலைக்கப்பட்டால் தேர்தல் ஆறு மாதங்களுக்குள் வைக்க வேண்டுமென்று அந்த நியதியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பெரிதும் வரவேற்கிறேன். அதோடு, 30 விழுக்காடு பெண்களுக்கு பஞ்சாயத்திலே, பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திலே இடம் அளிக்கவேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. அதோடு ஏற்கனவே இருந்த பஞ்சாயத்துச் சாலைகள், பூங்காக்கள், அல்லது பஞ்சாயத்துக்குரிய இடங்களுக்கு இறந்துவிட்டவர்களுடைய பெயர்களைத் தாள் வைக்க வேண்டும் என்று இருப்பதை மாற்றி, தற்போது உயிரோடு இருப்பவர்களுடைய பெயரைக்கூட வைக்கலாம். அதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த சமயத்திலே சொல்லிக்கொள்வது, பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் மிகப் பெரிய அளவிலே இருப்பதை மாற்றவேண்டும். 5 ஆண்டுக்காலம் நீங்கள் இருக்கப் போகிறீர்கள். இன்னும் 2 ஆண்டுக்காலம் இருக்கிறது, தேர்தல் வருவதற்கு. எனவே இந்த இரண்டு ஆண்டுக்காலத்திற்குள்ளே பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் பெரிய அளவிலே இருப்பதைத் திருத்தி அமைத்து ஒரு அளவாக, திட்டவாட்டமாக இருக்கிற அளவாக அதை வைப்பது நல்லது.

அதேபோன்று பஞ்சாயத்துக்களில் கூட பெரிய பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் இருக்கின்ற வருவாயை வைத்துக்கொண்டு, அத்தனை சாலைகளையும், மற்றும் பள்ளிக்கூடங்கள் பொதுச்சுகாதார வசதிகள் போன்றவற்றை எல்லாம் பராமரிக்க முடியாத நிலைமை இருப்பதால், அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களைக் குறுகிய அளவிலோ, அல்லது

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 நவம்பர் 2]

ஜனத்தொகை அமைப்பிலோ, திருத்தி அமைப்பதற்கு இந்த இரண்டு ஆண்டுக்கால அவகாசத்திற்குள் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கும் இருக்கிற பொது இடங்கள் இன்றையதினம் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தப் பஞ்சாயத்துகளின் தீர்மானம் இல்லாமலேயே பொதுமக்கள் அந்த இடங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக அந்த இடங்கள், அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்கள் மற்றும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்பதை திட்டவட்டமாக அறிவிக்கவேண்டும். அதிலே எந்தவிதமான குறுக்கீடும் இருக்கக்கூடாது. அப்படியாவது ஆக்கிரமிப்பு செய்திருந்தால், விரைவிலே ஒரு சட்டம் இயற்றி, அந்த ஆக்கிரமிப்புகளை எடுத்து விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர், நீங்கள் ஏதோ ஒன்றை எதிர்பார்த்து, பாராளுமன்றத்திலே அவர்கள் சொன்னதைப் பார்த்து காப்பி அடித்து சட்டம் இயற்றிவிட்டீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள்தான், பாராளுமன்றத்திலே இருக்கிற இடம் தெரியாமல், ஏற்கனவே பல மாநிலங்களில் இருக்கிற சட்டத்தை முழுமையாக அப்படியே காப்பி அடித்து—பாராளுமன்றத்திலே பல வேலைகள் இருக்கின்றன—அந்த வேலைகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டு, இந்தப் பஞ்சாயத்திலே அவர்கள் புகுந்து இருக்கிறார்கள்—ஏதோ பெரிய அளவிலே இந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கும், ஊர் மக்களுக்கும், மக்களாட்சியை நேரடியாகக் கொண்டு வருவதைப் போன்ற ஒரு பாவனையில் அவர்கள் இன்றையதினம் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை மக்கள் விரும்பவில்லை. அவர்கள் ஏதோ மாய்மாலம் என்று சொன்னார்கள். இதை நான் வேறுவிதமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற நேரம், கொண்டு வந்திருக்கிற ஆள், கொண்டு வந்திருக்கிற இடம், ஆகியவற்றை மக்கள் நம்புவதாக இல்லை. எத்தனையோ வேலைகள் இருக்கின்றன. பொதுமக்களுக்கு ஆற்றவேண்டிய நல்ல பல காரியங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அந்தக் காரியங்களை எல்லாம் விட்டு விட்டு, பஞ்சாயத்துக்களை கவனிக்கவேண்டிய பொறுப்பு, அந்தந்த மாநிலத்திலே உள்ளவர்களுக்கு, தலைமைப் பொறுப்பிலே உள்ளவர்களுக்கு உண்டு. நன்றாக இடம் அறிந்தவர்கள் மக்களை நன்றாகப் புரிந்தவர்கள், குழந்தை அறிந்து அந்தந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்றவாறு சட்டத்தை இயற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை அளித்து, அவர்கள் அந்தச் சட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஒரு முன்னோடியாக ஏதாவது வழிவகை

1989 நவம்பர் 2]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

அல்லது கைட்லைன்ஸ் கொடுக்கலாமே தவிர, இதுபோன்ற காரியங்களை எல்லாம் பாராளுமன்றத்திலே எடுத்து வைத்து, முழுமையாகச் செய்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது.

நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் கூட அடிக்கடி சொல்வார்கள். மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபடுகிறது. மக்கள் மனநிலை வேறுபடுகிறது. இருக்கிற சூழ்நிலை வேறுபடுகிறது. அந்த நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு, அந்தச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு, அந்தந்த மாநிலங்களுக்கு அதிகாரத்தை அளித்து உதவவேண்டும்.

பொதுவாக 5 ஆண்டுகளில் தேர்தலை நடத்தவேண்டும். நிதி ஆதாரங்கள் செய்து தர வேண்டும். தேர்தல் நடந்ததற்குப் பிறகு ஏதாவது காலி இடங்கள் ஏற்பட்டால் அந்த 5 ஆண்டு வரையறைக்குள்ளே அந்தத் தேர்தலை முடித்து வைக்கவேண்டும் என்பது போன்ற கருத்துக்களை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அதை விட்டுவிட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை அழைப்பது, நாங்கள் நேரடியாக நிதி ஆதாரங்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அளிப்போம், அவர்கள் கொடுத்துவிடுவார்கள் என்று சொல்வது போன்றவைகளை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இல்லை என்பதைத்தான் என் போன்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நான் இன்றையதினம் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம், பஞ்சாயத்து மற்றும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு டீ-லிமிட்டேஷன் கொண்டுவந்து, இந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில், அவற்றைச் சீரமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக வேலை நடக்கின்ற பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களிலே மேற்பார்வையை யாரிடுவது, பஞ்சாயத்தா, பஞ்சாயத்துத் தலைவரா என்ற நிலையிலாமல், பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். பொதுமக்கள் எல்லோரையும் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தவறான காரியங்களில் ஈடுபடுகிறபோது, அதைக் கண்டிக்கக்கூடிய பொறுப்பை நாம் கட்டாயமாக ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். இந்த நிலை எவ்வாறு ஏற்பட்டது? கடந்த 12 ஆண்டுக் காலமாக பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு தேர்தலை இல்லை. அவைகளை தனிப்பட்ட அதிகாரிகள் தான் நிர்வகித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பது பொதுமக்களுக்குத் தெரியாது. கடைசி காலத்திலே ஒரு ஆட்சி மாறுகிறபோது, அந்தச் சமயத்திலே பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை எல்லாம் கலைத்து விட்டார்கள். அந்தச் கணக்கு எல்லாம் எங்கே போவது என்றே தெரியவில்லை. புதியதாக தேர்தல் நடந்து, புதிய பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் வந்தபிறகு, புதுக் கணக்கு எழுதிக் கொண்டு

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1989 நவம்பர் 2]

இருக்கிறார்கள். அந்தப் பழைய கணக்கு என்னவாயிற்று? அந்தப் பணம் என்னவாயிற்று? தற்போது அவர்களுக்குக் கொடுத்த பொறுப்புகளை எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். 12 ஆண்டுகளுக்கு மேலே தனிப்பட்டவர்கள் கையிலேயிருந்த பஞ்சாயத்துப் பணங்கள், அந்தப் பஞ்சாயத்துக் கணக்குகள் இல்லாததால், புதிதாக வந்தவர்கள், மிகவும் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

14-15 மணி

சில இடங்களிலே ஒரு செக் புக்கும் 100 ரூபாயும் கொடுத்து ஒரு புதிய புத்தகத்தை அரிச்சுவடி புத்தகம் மாதிரி ஏதோ கொடுத்து நீங்கள் எல்லாம் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிற நிலை திரும்பவும் வந்து விடக் கூடாது. அந்தக் கணக்கு வழக்குகளை சரி பார்ப்பதற்கு ஒரு அமைப்பு சரியாக இருக்க வேண்டும். அதை நீங்கள் சட்டத்தின் மூலமாகக் கொண்டு வருவது நல்லது என்று சொல்ல முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். அண்ணாநம்பி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உள்ளாட்சி நிர்வாகம் பற்றிய சட்டத் திருத்தத்தின் மீது என் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக இந்தச் சட்டத் திருத்தம் அறிஞர் அண்ணாவின் கொள்கைக்கு புறம்பாக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருக்கிறபோது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் தவறு செய்தால் திரும்ப அழைக்க வேண்டுமென்ற அந்த எண்ணத்தை இந்த நாட்டுக்கு வெளிப்படுத்தினார்கள். அதனை உணர்ந்துதான் மறைந்த எங்களுடைய தலைவர் இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அதை உள்ளாட்சித் துறையிலே—அறிஞர் அண்ணாவின் கருத்தைப் புகுத்திப் பார்க்க வேண்டுமென்ற அந்த அடிப்படையிலே தான் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் ஆகியோர் நிர்வாகத்திலே தவறு செய்வார்களேயானால் அது நிரூபிக்கப்படுமேயானால் அவர்களை திரும்ப அழைக்க வேண்டுமென்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர். மு. கருணாநிதி : அந்தச் சட்டம் எப்போது கொண்டு வரப்பட்டது. அதனுடைய எண் என்ன என்ற விவரங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஆர். அண்ணாநம்பி : எனக்கு எண் ஞாபகம் இல்லை. ஆனால் அது நடைமுறைக்கு வந்தது என்று நினைக்கிறேன்.

1989 நவம்பர் 2]

மாண்புமிகு டாக்டர். மு. கருணாநிதி : அந்தச் சட்டம் எப்போது கொண்டு வரப்பட்டது என்று எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவராவது சொன்னால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் இது மாதிரி பொறுப்புக்களை எல்லாம் தட்டிக்கழிக்க மாட்டார். எனவே அவர் சொல்லி விடுவார். (சிரிப்பு).

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்போது வந்திருக்கிற சட்ட முன்வடிவின்மீது பேசுவார். (சிரிப்பு).

திரு. ஆர். அண்ணாநம்பி : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள். ஆனால் நான் மிகக் குறைவாகத் தெரிந்தவன். ஆனால் அதே நேரத்தில் இது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது என்பதை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எண் எனக்குத் தெரியவில்லை. அது என்னுடைய குறையாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் எண்ணம் சரியான எண்ணம் என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக அண்ணாவினுடைய கொள்கையின் அடிப்படையிலே அதைக் கொண்டு வந்து செயல்படுத்தினோம். ஆனால் இன்றைக்கு அதை மாற்றி யார் தவறு செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் பரவாயில்லை என்ற அளவுக்கு அவர்களைக் காப்பாற்றுகிற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அதே நேரத்திலே இன்னொன்றையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்களுடைய பெயரை வைக்க மதுராந்தகம் நகராட்சி மன்றம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அதிலே புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய பெயரை அந்த மதுராந்தகம் நகராட்சிக்கு உட்பட்ட அங்காடிகளுக்கும் அங்கிருக்கிற பஸ் நிலையத்திற்கும் வைக்க வேண்டுமென்ற அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தீர்மானம் இதுவரையில் அரசால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு புதிய அறிவிப்பு அரசால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உயிரோடு இருப்பவர்கள் பெயரையும் அரசு கட்டிடங்களுக்கு பெயராக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று. அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலை இல்லை. யார் வேண்டுமானாலும் யாருடைய பெயரை வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளட்டும்.

[திரு. ஆர். அண்ணாநம்பி]

[1989 நவம்பர் 2]

ஆனால் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய பெயராலே அந்தக் கட்டிடங்களுக்கு பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று ஏகமனதாக மதுராந்தகம் நகராட்சி, தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பியபோது அந்தத் தீர்மானத்தை ஒரு ஆண்டுக்காலம் ஆகியும் இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அதைத் தாங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

14-20 மணி

மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அதைப் போல தன்னிறைவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினார்கள். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் பண ஒதுக்கீடு செய்து அதிலே பாதை அமைத்தல், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் திட்டத்தை உருவாக்குதல், சாலைகள் அமைத்தல், சிறு சிறு பாலங்கள் அமைத்தல் என்று பல்வேறு கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டங்களை உருவாக்கினார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் இன்றைக்கு இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்தையும் நகர பாலிகா சட்டத்தையும் கொண்டு வந்து நாடாளுமன்றத்திலே வைத்த போது நாங்கள் அதை ஆதரித்து இருக்கிறோம். அப்படி ஏழை எளிய மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்ற மக்கள் கிராமப்புறத்திலே வாழ்கின்ற அந்த மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும், அவர்களுடைய அன்றாடத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே போல இந்த 30 சதவீதம் பெண்களுக்கு உரிமை என்றும் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு 18 சதவீதம் என்றும் இருப்பதை பஞ்சாயத்ராஜ் சட்டத்திலும் நகர்பாலிகா சட்டத்திலும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை நம்முடைய தமிழகத்தை ஆள்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அங்கே நாடாளுமன்றத்திலே எதிர்த்துவிட்டு, இன்றைக்கு அதிலே ஒரு பகுதியான 30 சதவீதம் பெண்களுக்கு என்றும் 18 சதவீதம் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு என்றும் கொண்டு வருகின்ற ஒரு திட்டத்தை இங்கே இன்றைக்குச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் நீங்கள் நாடாளுமன்றத்திலே அந்தச் சட்டத்தை, நகர மக்களுக்கும் கிராமப்புற மக்களுக்கும் கொண்டு வந்த சட்டத்தை எதிர்த்துவிட்டு, நாளை நடைபெறுகின்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலை உங்களால் சந்திக்க முடியுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன்.

1989 நவம்பர் 2]

திரு. கோ. வீரையன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டும் அதை அங்கே, நாடாளுமன்றத்திலே எதிர்த்தாகச் சொன்னார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா தி. மு. கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் எதிர்த்து வாக்களித்திருக்கிறாரே, அதைப்பற்றி அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : எதிர்த்து வாக்களித்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் இராஜாங்கம் அனைத்திந்திய அண்ணா தி. மு. கவில் சேரவில்லை. அவர் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பி. எச். பாண்டியன், (சிரிப்பு) அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஜானகி இராமச்சந்திரன் அணி பிரிவுத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துச் சட்டம் அரசியல் சட்டப் பிரிவு 40-ன் கீழ் நீங்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்ற காரணத்தால் நான் அதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே கொண்டுவரப்பட்ட மசோதா கூட்டாட்சி தத்துவத்திற்கு ஏற்ப மாநில அரசு செய்ய வேண்டிய பணியை மாநில அரசு தான் செய்ய வேண்டும் என்று அரசியல் சட்டப் பிரிவு 40-ல் “The State shall take steps to organise village panchayats and endow them with such powers and authority as may be necessary to enable them to function as units of self-government.” என்று கூறப்பட்டதற்கு ஏற்ப நீங்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்ற காரணத்தால் சட்டப்படி நான் இங்கே வரவேற்கிறேன். நம்முடைய ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் பேசிக் கரைட்ஸ் என்பதைக் குறிப்பிட்டு இந்தச் சட்டத்தை ஒப்பிட்டு அவர்கள் பேசினார்கள். பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட அந்த சட்டத்தின்படி—பவர் டு பீப்புள்—மக்களுக்கு அதிகாரம் கிடைக்கிறது. மக்களுடைய அடிப்படை உரிமையே அதன் மூலமாகக் கிடைக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் பல்வேறு பிரிவுகளை இதுவரை நிறைவேற்றாத மத்திய அரசாங்கத்தின் இந்த பஞ்சாயத்து சட்டத்தை நிச்சயமாக மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அரசியல் சட்டப் பிரிவு 32 கிளாஸ் 1 “The right to move the Supreme Court by appropriate proceedings for the enforcement of the rights,” i. e., fundamental rights, “conferred by this Part,” i. e. Part III, “is guaranteed.” அதாவது ஜீவாதார உரிமைகளுக்காக நேரடியாக உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வதற்கான ஒரு உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை உச்ச நீதிமன்றத்தில் கொண்டு போய்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1989 நவம்பர் 2]

நீங்கள் நிலைநாட்டலாம் என்று அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதிலே கிளாஸ் 3-ல் “Without prejudice to the powers conferred on the Supreme Court by clauses (1) and (2), Parliament may by law.. இதுதான் முக்கியம். “may by law....” இதுவரை செய்யவில்லை. “..empower any other Court to exercise within the local limits of its jurisdiction all or any of the powers exercisable by the Supreme Court under clause (2).” அதாவது உச்சநீதிமன்றத்தின் அதிகாரத்தையே, நம்முடைய இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய எந்த நீதிமன்றமானாலும், பாராளுமன்றம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அந்த அதிகாரத்தை வழங்கலாம் என்று அரசியல் சட்ட மேதைகள் எழுதியிருக்கிறார்கள். 1950-வது ஆண்டிலிருந்து இது நான் வரையில் இந்தியாவில் மக்களுடைய உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கு, மக்களுடைய பேசிக் ரைட்ஸ் என்று போர்ஸ் பண்ணுவதற்கு பாராளுமன்றம் முன்வரவில்லை. சாதாரண மனிதன் அங்கே போய் சொல்வதற்கு இதுவரை முட்டுக்கட்டை போட்டார்கள் என்பதையே சொல்லியாக வேண்டும். செப்டம்பர் மாதம் 18-ஆம் தேதி வரை 1019— அரசியல் சட்டப்பிரிவு—32—ரீட் மனுக்கள் அங்கே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 1019 தான். அதாவது ஒரு நாளைக்கு மூன்றே மனுக்கள்தான். 60 கோடி மக்கள் வாழக்கூடிய இந்த இந்தியத் திருநாட்டில் (குறுக்கீடு) 80 கோடி உச்சநீதிமன்றத்திற்கு உரிமையை நிலைநாட்டிக்கூடியவர்கள் மூன்றே பேர் ஒருநாளைக்கு. ஏன் என்றால் அவ்வளவு தூரம். இந்தப் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பதிலாக, ‘ரைட்டு ரெமடி’. அதைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். ‘பவர் டு ப்யூப்புள்’ பிரயோசனமே கிடையாது. எங்கே பவர்? ஒட்டுப்போடுகிற அன்றைக்கு காசு கொடுத்தால்தான் ஒட்டுப் போடுகிறான். பவர் எங்கே? மிஸ்யூஸ் பண்ணுவதற்கா? அது மட்டுமல்ல, இன்னும் பல்வேறு பிரிவுகள் (குறுக்கீடு) முடித்து விடுகிறேன்.

14-25 மணி

திரு. சா. பீடர் ஆல்போர்ட்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். காசு கொடுத்தால்தான் ஒட்டுப் போடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். நமது முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் தொகுதியிலே வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். காசு கொடுத்துதான் ஒட்டு வாங்கினார்களா என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : இந்தக் கேள்வி கேட்டதற்கு நன்றி. என்னுடைய சேரன்மாதேவி தொகுதியில் முக்கூட லுக்கு அருகாமையில் கலியங்குளம் என்ற ஒரு கிராமம். அந்த ஊருக்கு குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் தோட்டி கட்டினேன். ஒரு சிறிய ஆஸ்பத்திரி கட்டினேன். 300 வாக்காளர்கள். பெட்டியைத் திறந்து எண்ணுவதற்காக பார்க்கும் போது எனக்குக் கிடைத்த வாக்கு ஒரே வாக்குதான். யார் அங்கே பணம் கொடுத்து வாக்குப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை..

1989 நவம்பர் 2]

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, அங்கே ஒரு தண்ணீர்த் தொட்டி கட்டினேன். ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டினேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய சொந்தப் பணத்திலே இருந்து கட்டினாரா? அப்படி கட்டியிருந்தால் நிச்சயமாக அவருடைய தேர்தல் செல்லுபடியாகாது என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பாலசுப்பிரமணியம் தொகுதியில் நடந்ததெல்லாம் எப்படி அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமோ, அதுபோல்தான் சேரன்மாதேவியிலும் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தம். ஒருவேளை பாலசுப்பிரமணியம் தொகுதியில் எதுவுமே நடக்கவில்லை என்றால், இன்னும் சொந்தப் பணத்தை நீங்கள் செலவழிக்கவில்லை என்று பொருள்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : சொந்தப் பணத்தில் கட்ட வேண்டுமேயானால், உள்நாட்டு வங்கியில் பணம் வைத்திருக்க முடியாது. அவ்வளவு பணம் போதாது, ரொம்ப வேண்டும். அரசியல் சட்டப் பிரிவு 262-இன் கீழ், 'Parliament may by law' இது ஒரு சட்டம். 'For the adjudication of any dispute or complaint with respect to the use, distribution or control of waters.'

காவிரி பிரச்சினை எத்தனை ஆண்டுக் காலமாக நடைபெறுகிறது? இந்த அரசியல் சட்டப் பிரிவு 262-இன் கீழ், இதுவரை ஒரு 'அட்ஜூடிகேட்டிங் கவுன்சில்' நியமிக்கப்படவில்லை. அதற்கு எல்லாம் நேரம் கிடையாது. அரசியல் சட்டப் பிரிவு 263—'இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில்', அதாவது ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் பிரச்சினை இருக்குமேயானால், அதற்கு கவுன்சில் நியமிக்கப்பட வேண்டும். 263-அதன்படி எதுவும் நியமிக்கப்படவில்லை. 40 ஆண்டுக்காலம் ஆகிவிட்டது. ஆகவே தான் தேர்தலுக்காக இதுபோன்ற சட்டங்கள், சாதாரண மனிதனுக்கு இந்த 262 தெரியாது, 263 தெரியாது, அரசியல் சட்டப் பிரிவு 32-கிளாஸ் 3 தெரியாது. பஞ்சாயத்து என்று சொன்னால் அவனுக்குப் புரியும். ஏனென்றால் அவன் கையிலே பவர் கொடுக்கப் போகிறோம். அவன் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான், சென்டிடர்ஸ் கவர்ன்மென்ட் பவர் கையிலே வரப்போகிறது என்று. என்கே, ஊரிலே இருக்கிற பஞ்சாயத்துக்கா? மாநிலத்திற்கே கிடையாது, பாமாவின் இறக்குமதி செய்வதற்கே அதிகாரம் கிடையாது. அங்கே போய் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதா? நம் முடைய உணவுப் பொருளைப் பெறுவதற்கு, ஜீவாதார உரிமையாக மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறமுடியவில்லை. We have no right to life, right to food, right to shelter.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1989 நவம்பர் 2]

அதற்கெல்லாம் வழி கிடையாது. எதற்கு இது? காரணம் பாமர மக்கள், படிக்காதவர்கள், விவரம் தெரியாதவர்கள் வாக்காளர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலேதான். இப்படி இதுபோன்ற சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து கிராம மக்களை ஏமாற்றிவிடலாம் என்று இருந்த அந்தக் காலக்கட்டத்தில் இங்கே மாநில அரசு அரசியல் சட்டப் பிரிவு 40-இன் கீழ் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அரசியல் வேண்டாம். இன்றைக்கும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலை எதிர்நோக்குகின்ற காரணத்தினால் இங்கே பல்வேறு கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டதை கேட்டுக்கொண்டு இருந்தேன். இன்னும் மக்களை ஏமாற்றாதீர்கள். புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ பஞ்சாயத்துக்கு பணம் வரப்போகிறது ஊரில் இனிமேல் வளம் கொழிக்கப் போகிறது என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் முன்னேற்றவில்லை.

4-30 மணி

நம்முடைய நாட்டில் இன்னும் சின்னத்தைப் பார்த்து வாக்கு அளித்துக்கொண்டு இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் ஏமாறத் தயாராக இல்லை என்பதை இதுபோன்ற சட்டங்கள் இன்றைக்கு காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. தேர்தல் பாணிக்காக, அதனுடைய யுக்திக்காக இதுபோன்ற நகராட்சிகள், பஞ்சாயத்துக்கள் சட்டங்களை கொண்டு வந்தது வேறு எந்த நாட்டிலாவது இருக்குமானால் அங்கே அவர்கள் தோற்கடித்து இருப்பார்கள். ஆகவே இங்கே சாதாரண சாமான்ய மக்களுக்காக வழங்கப்படுகிறது 'பவர்டு பியூப்புன்' என்று நாம் ஏமாற்றக்கூடாது. வாக்குப் பெட்டியில் வாக்குப் போட்ட உடனே அவனுடைய அதிகாரம் போய்விடுகிறது. வாக்குப் பெட்டியில் போடும் வரை அவனைப் பார்த்தால் உங்களுடைய அனுபவம் உங்களுக்குச் சொல்லும். வாக்குப் பெட்டியில் வாக்கு போட்ட உடனே அவனுடைய அதிகாரம் போய் விடுகிறது. இது பாராளுமன்றத்துக்கே. பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகள் நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்கு இன்னும் தெளிவாகத் தெரியாது. இன்னும் புரியவில்லை. பாராளுமன்றம் என்றால் யாரோ சில பேருக்குச் சொந்தம் என்ற நிலைதான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. மத்திய அரசின் சாதனங்கள் அவர்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்ற நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றவேண்டும். நாட்டு மக்களிடம் எழுச்சியை ஊட்ட வேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் புரட்சி வேண்டும். இன்னும் சாப்பிடுவதற்கு வழி கிடையாது. எதற்கு தேர்தல்? யாரோ ஒரு சிலர் அமைச்சர்களாக வருவதற்கு—வேலை வருவதற்கா தேர்தல்? நாட்டு மக்களுக்கு இந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலால் நன்மை இல்லை என்பதை மட்டும் நான் இங்கே தெரிவித்து இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[1989 நவம்பர் 2]

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அவையின் முன்னால் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தினை மேலும் திருத்துவதற்கான சட்ட முன்வடிவிலே கருத்தினை சொல்வதற்கு அழைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற நேரத்தில், முன்னால் பல கருத்துக்கள் மற்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் சொல்லப்பட்டது என்பதையும் அவைகள் பல்வேறு திசைகளை நோக்கிய தாக்குதல்களாகவும் சில நேரங்களில் தாங்குதல்களாகவும் இருந்தன என்பதையும் மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள் அறிவீர்கள்.

இங்கே கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்ற இந்த மசோதா, இந்த மசோதாவினுடைய பல்வேறு பிரிவுகள் அவைகளைப் பற்றி பேசுகின்ற குரலைப் பார்க்கின்றபோது ஒரு 15 நாட்களுக்கு முன்பு டெல்லி மாநகரத்திலே பாராளுமன்றத்திலே ஒலித்த குரல் தான் இது. சில வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த வேறுபாடுகளோ, அந்த மாறுபாடுகளோ நன்மைக்காகத்தான் இருக்கின்றனவா என்று கூட நாம் பரிசீலிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஏன் என்றால் சொன்னதைச் செய்வோம்; செய்வதைச் சொல்வோம் என்று தான் இந்த அரசு தன்னுடைய தாரக மந்திரமாக எடுத்துச் சொல்லி வந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் இங்கே எல்லோரும் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்த மசோதா பற்றி சுட்டிக்காட்டிய காரணத்தாலே நானும் அதனைக் கொஞ்சம் சுட்டிக்காட்டுவது தவறாக இருக்காது என்ற காரணத்தால் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே இருக்கின்ற மசோதாவையும் நாம் படித்துப் பார்த்தோம். இங்கே இப்போது வந்து இருக்கின்ற இந்தச் சட்டமுன்வடிவையும் படித்துப் பார்க்கிறோம். 5 ஆண்டுகள் ஆயுள் சாலம் பஞ்சாயத்தினுடைய ஆயுள் காலம். 6 மாதத்திற்கு இடையிலே—5 வருடம் முடிவதற்கு இடையில் ஏதாவது ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் கலைக்கப்பட்டால், 6 மாதத்திற்குள் மீண்டும் அது ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். பெண்களுக்கு 30 சதவீதம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். வாக்காளர்களுடைய அடிப்படையில் ஷெட்யூல்டு வகுப்பினருக்கும், ஷெட்யூல்டு பழங்குடியினருக்கும் வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். வல்லுநர்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது எல்லாம் பாராளுமன்றத்திலே பாரதப் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட அந்த மசோதாவில் இருந்த அந்த செய்திகள் தான். 15 நாட்களுக்கு முன்பு அந்த செய்திகள் பாராளுமன்றத்தில் வந்த போது இந்த அரசினுடைய சார்பில் அங்கே இருந்து கொண்டு இருந்தவர்கள் அல்லது அரசாங்கத்தை ஆண்டு கொண்டு இருந்த கட்சியினுடைய சார்பில் இருந்து கொண்டு இருந்தவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதை ஏற்கெனவே முன்னால் பேசியவர்கள் பேசினார்கள். அதனை எதிர்த்து விட்டு இன்று எந்த தார்மிக உரிமையின் அடிப்படையில் இதனை இங்கே கொண்டு வந்தார்கள் என்பதே ஒரு கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 நவம்பர் 2]

14.35 மணி

அப்படிக் கொண்டு வந்ததிலே கூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன் எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் இந்தப் பாராளுமன்றத்தினுடைய தேர்தலேகூட தேவைதானா அல்லது நன்மை பயக்குமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். படித்தறியாத பாமர மக்கள் இருக்கின்ற இந்த நாட்டில் என்று சொல்லி, ஒரு சின்னத்தை வைத்துத்தானே இன்னும் வாக்குகளை சேகரிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட, நம்மாலே விரும்பப்படுகின்ற சின்னங்களையும், நம்மால் விரும்பப்படுகின்ற பாராளுமன்ற நடைமுறையையே அது கேலி செய்வதாக இருந்தது என்பதையும், அந்தப் பாராளுமன்றத்திலே கொண்டு வந்த அந்த மசோதாவிலே இருந்தவைகளிலே பல இருக்கின்றன; சில மாறுபட்டு இருக்கின்றன என்று சொல்கிறேன். அதை நன்மைக்காகத்தான் சொல்கிறேன். பெண்களுக்கு 30 சதவீதம்; பாரதப் பிரதமர் கொண்டு வந்த அந்த மசோதாவிலும் 30 சதவீதம்தான். ஆனால் அந்த 30 சதவீதத்திற்கும் இந்த 30 சதவீதத்திற்கும் இருக்கின்ற வேறுபாடு என்னவென்று சொன்னால் ஒரு பஞ்சாயத்திலே இருக்கின்ற வார்டுகளிலே சுழற்சி முறையிலே பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். இந்தத் தடவை ஒன்றாவது வார்டுக்கு ஒதுக்கப்படுமானால் அடுத்த தடவை இரண்டாவது வார்டுக்கு ஒதுக்கப்படும். 4 தேர்தல்கள் வருகின்ற நேரத்தில் அந்த பஞ்சாயத்தில் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு அங்குலம் மண்ணையும் ஒரு பெண்ணே ஆண்டிருப்பாள். அந்த அளவிற்கு பெண்ணுக்கு உரிமை கொடுக்கின்ற வகையிலே ரொட்டேஷன் சிஸ்டம் என்று சொல்லுகின்ற, சுழற்சி முறையிலே அங்கே கொடுக்கப்படுகிறது.

அதைப்போல, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபொழுது, பாராளுமன்றத்திலே கொண்டுவந்த மசோதாவிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் மக்கள் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலே மக்கள் தொகையினுடைய அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு இடங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்; அவர்கள் தேர்தலிலே போட்டியிட்டு வெற்றிபெறுகின்ற வாய்ப்பினைத் தரவேண்டும். அப்படியே ஒருவர் போட்டியிடுகின்ற அளவுக்கு மக்கள் தொகை இல்லையென்று சொன்னால், ஒருவருக்காவது கொடுத்தாக வேண்டும்; எப்படியேனும் கொடுத்தாக வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அந்த இடத்திலே போய் அமர்ந்தாக வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற ஆதங்கம் அங்கே இருந்ததை நாம் பார்க்கின்றோம். அப்போது கூட, அப்படி வருகின்றவர்கள் மக்களினுடைய எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலே வருகின்ற அந்தத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மத்தியிலே கூட 30 சதவீதம் பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஒருவேளை இரண்டே

1989 நவம்பர் 2] [திரு. குமரி அனந்தன்]

இரண்டு பேர் வருகிறார்கள் என்று சொன்னால், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இரண்டே பேர் வருகிறார்கள் என்று சொன்னால், 30 சதவீதம் என்பதை எப்படி கணக்குப் பார்ப்பது என்று கணக்கு பார்க்காமல் ஒரு பெண்ணாகவும் ஒரு ஆணாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பது அந்த மசோதாவில் கொண்டு வந்திருக்கிற குறிக்கோள். இந்தக் குறிக்கோள்களெல்லாம் அங்கே இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் இங்கே விடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் சுட்டிக் காட்டி, அடுத்துச் சொல்லவிரும்புவது என்னவென்று சொன்னால் மாநில அரசாங்கத்தினுடைய உரிமைகளை எடுக்கிறது என்று சொல்வது எந்தவகையிலேயெல்லாம் பொருந்துகிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த மசோதா நமக்கு முன்னாலே இருக்கிறது. நாம் எல்லோரும் படித்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துத் தலைவரைத் தேர்வு செய்கிற முறையை முடிவு செய்ய வேண்டியது எது என்றால் இந்த மாநில சட்ட சபை. ஒரு பஞ்சாயத்திலே இருக்கின்ற வார்டு எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டியது இந்தச் சட்டப் பேரவை. வாக்காளர் பதிவு, எப்படி இருக்க வேண்டும் ; வாக்காளர் பதிவு என்று சொன்னால் நான் சொல்வது வாக்காளர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களைக் கணக்கிலே எடுக்கிறார்களே அது எப்படி எடுக்கப்பட வேண்டும் ; எந்த வகையிலே எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையெல்லாம் முடிவு செய்ய வேண்டியது இந்த மாநில சட்டசபை. ஒரு பஞ்சாயத்து கலைக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், என்ன காரணங்களாலே கலைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு உரிமை படைத்திருப்பது இந்த மாநில சட்டசபை. ஆக, இவைகளெல்லாம் இந்த மாநில சட்டசபைக்கே விடப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, இந்த மாநில சட்டசபைக்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர வேறு எங்கோ, யாரோ எடுத்து வைத்துக் கொள்ளவில்லை. அதைப்போலத்தான் இங்கே நிதி ஆதாரம் வேண்டுமென்று சொன்னால் மாண்புமிகு ஆளுகின்ற கட்சியினுடைய தோழமைக் கட்சியாக இருந்து கொண்டிருக்கிற நம்முடைய அருமைக்குரிய கட்சியினுடைய உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலேகூட சொன்னார்கள், நிதிப் பற்றாக்குறைதான் பெரிய பிரச்சினை என்று. அந்த நிதிப் பற்றாக்குறைக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும். தலைவியே என்று இருந்துவிட வேண்டாம். அங்கே இருந்துகொண்டு இருக்கின்றவர்கள் உங்களுக்கு இன்னின்ன வகையிலே நீயே விதித்துக் கொள்ளலாம் ; வரி விதித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகின்ற அளவிற்கு வரி விதிப்பு உரிமையினை நீங்கள் அங்கே கொடுங்கள். சுங்க வரி வசூலிப்பதை நீங்கள் அங்கே கொடுங்கள். பாலங்கள் கட்டி இடையிலே சுங்கச்சாவடி போட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் எங்கோ இருக்கின்ற ஒருவன் மூங்கில் கம்பைப் போட்டு காரை நிறுத்தி காசை வசூல் செய்தால்,

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1989 நவம்பர் 2]

அது போக வேண்டிய இடம் வேறு என்பதற்குப் பதிலாக அது எந்த இடத்தில் வசூல் செய்யப்படுகிறதோ அந்த இடத்திற்கே கொடுங்கள் என்று சொல்லி, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற மக்களுடைய வளத்தைப் பெருக்குகின்ற சூழ்நிலையிலே எதெது அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்கின்ற உரிமையை இந்த மாநில அரசாங்கத்தினுடைய சார்பில் இந்த சட்டசபையே ஏற்றுக்கொள்ளலாம். எனவே இந்த சட்டசபையிலே இருக்கின்ற அத்தனை உறுப்பினர்களுமாகச் சேர்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டும். அதைப்போலவே மத்தியிலேயிருந்து வந்த அந்த மசோதா என்ன சொல்லுகிறது? 29 காரியங்களை, 29 செயற்திட்டங்களை, பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுப்பது என்று முன் வருகிறது. நீர்ப்பாசனமா, இனிமேல் பஞ்சாயத்தே செய்யலாம்; நிலம் மேம்பாடா, பஞ்சாயத்தே செய்யலாம். சாலைகள் போடுவதா; பஞ்சாயத்தே செய்யலாம். மின் விளக்கு அமைப்பதா; பஞ்சாயத்தே செய்யலாம். சுகாதாரத்தைப் பேணிக் காப்பதா; பஞ்சாயத்தே செய்யலாம். சமூகக் காடு வளர்ப்பா; பஞ்சாயத்தே செய்யலாம். மீன் வளர்ப்பா; பஞ்சாயத்தே செய்யலாம். ரேஷன் கடை வைப்பதற்குரிய பொறுப்பும், விநியோகிக்கின்ற பொறுப்பும்; அதைக்கூட பஞ்சாயத்தே செய்யலாம். குடிநீர் வழங்குவதா? இந்த பஞ்சாயத்தே செய்யலாம், என்பதற்குரிய அந்த வழி காட்டுதலுக்கான நெறிகளை மத்திய மசோதா சொல்கிறது. இதிலே எவையெவைகளைக் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்வது மாநில சட்டப் பேரவையின் உரிமை. ஆகவே வழிகாட்டுகிற நெறிகளைக் கொடுத்துவிட்டு, இங்கே இருக்கிற மாநில சட்டசபை அதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறதா? அதிலேதான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறதா? அந்த மக்களுக்கு அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அல்லது, வேண்டாமென்று நினைக்கிறார்கள் என்று முடிவு செய்கிற உரிமை இங்கே இருக்கிற மாநில சட்டப் பேரவைக்கு இருக்கிறது. (மணியடிக்கப் பெற்றது).

14-40 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மணி 2-40 ஆகிறது.

திரு. குமரி அனந்தன் : காலையிலிருந்தே என் நேரத்தைக் குறைத்து விடாதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தேன். இப்போது 2.40 மணி ஆகிறது. எதற்கு எவ்வளவு நேரம் ஆனது? நான் எடுத்துக் கொள்வது சில மணித் துரிகள் அல்லவோ? மிக விரைவாகக்கூட நான் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். எனவே, எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று சொல்பவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். தயவு செய்து கொஞ்சம் பார்க்கவேண்டும். மத்திய அரசின் உரிமையான அஞ்சல் துறை பற்றிச் சொன்னால் பஞ்சாயத்து-பஞ்சாயத்தில் இருக்கிற அதிகாரம்—தலைவர்களுக்கு

1989 நவம்பர் 2] [திரு. குமரி அனந்தன்]

இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகிற அளவுக்கு— எட்டி, கிட்டி, இருப்பதைப் பார்த்துக் கொள்கிற மக்களுக்கு வசதிகளைச் செய்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அஞ்சல் துறை அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருந்தாலும், இனிமேல் பஞ்சாயத்து கட்டிடங்களிலேயே தபால் சேவை இருக்கலாம் என்று உரிமையை விட்டுக்கொடுப்பதற்குக் காரணம் என்ன? மக்களுக்கு அதிகாரம் வேண்டும் என்பதற்காக, மக்களுக்கு வசதி வேண்டுமென்பதற்காக அஞ்சல் தலை விற்பது மட்டுமல்ல, டணியார்டர் உரிமையைக் கூட பஞ்சாயத்து கட்டிடத்திலேயே விடக்கூடிய அளவுக்கு வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் அது செய்து கொடுக்கிறது. எங்கே அதைச் செய்து கொடுக்கப் போகிறோம் என்ற கேள்விக் குறியோடு இங்கே நின்று கொண்டிருக்கிறோம். அந்தக் கேள்வியின் அடிப்படையில்தான் இந்த 29-ல் எதை எதைக் கொடுக்கிறோம், எதை எதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதோடு நிற்கவில்லை மத்திய மசோதா. இதற்கு மேலும் ஏதாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று மாநில அரசு விரும்பினால், மாநில சட்ட சபையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி சட்டமாக்கிக் கொடுங்கள், நீங்களும் கொடுங்கள் என்று வாரி வாரிக் கொடுக்கிற வள்ளலாகத்தான் ராஜீவ் காந்தி தனது கருத்துக்களைத் தந்திருக்கிறார் தவிர, உங்களைக் குறைத்துச் சொல்லவில்லை.

அடுத்த செய்தியாகச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்று சொன்னால், பாராளுமன்றத்திற்கு தேர்தலை நடத்துகிற உரிமையா? அதற்கு ஒரு தேர்தல் கமிஷன் அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்டப் பேரவைக்கு எலெக்ஷன் நடத்த வேண்டுமா? அந்த எலெக்ஷன் கமிஷனுக்கு உண்டு அதிகாரம். அதே நேரத்தில்

திரு. இரா. மோகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே டி.வி.யிலும் வானொலியிலும் பஞ்சாயத்து ராஜ் பற்றிக் கேட்டு கேட்டுப் பைத்தியம் பிடிக்கிற நிலையில் இருக்கிறது. மறுபடியும் அதைப் பற்றியே இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தினமும் டி.வி.யிலேதான் கேட்கிறோமே? இந்த மசோதா பற்றி உறுப்பினர் பேசலாம். திரும்பத் திரும்ப பஞ்சாயத்து ராஜ், பஞ்சாயத்து ராஜ் என்று டிவியைப் பார்த்து நமக்கு ஒரு மாதிரியாக ஏற்கெனவே ஆகிவிட்டது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவருடைய பேச்சைக் கேட்டு நாம் கிறுகிறுத்துப் போய் இருக்கிறோம். பசிக் கிறுகிறுப்பு. (சிரிப்பு).

திரு. பி. எக். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் பேசும் போது இங்கே பணம் வந்து கொட்டுவது போல

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1989 நவம்பர் 2]

சொன்னார்கள். நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது பஞ்சாயத்து ராஜ் வந்தால், மாநில அரசின் கையில் ரிசர்வ் பாங்கைக் கொடுத்து நோட்டை அடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லப் போகிறார்களா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். 30 சதவீத ஒதுக்கீட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், பஞ்சாயத்து, நகராட்சிச் சட்டத்துணை. அப்படி உண்மையிலேயே பாவர்டி பியூப்பிள் 30 பர்சென்ட் வரவேண்டுமென்று நினைத்திருப்பீர்களேயானால் பாராளுமன்றத்தில் ஏன் ஒதுக்கீடு சட்டத்தைத் திருத்தவில்லை? சட்ட மன்றத்திற்கு 30 சதவீதம் பெண்கள் இருக்கலாம் என ஏன் சட்டத்தைத் திருத்தவில்லை என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் பேசுகிறபோது, பாரதப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் வள்ளலாக வாரி வாரிக் கொடுங்கள் என்று சொல்வதாக இங்கே சொல்கிறார்கள். கொடுப்பதால் மத்திய அரசுடைய அதிகாரத்தை அவர் வாரி வாரி மாநில அரசுக்குக் கொடுத்திருந்தால் அவர் வள்ளல் ஆவார். மாநில அரசு கொடுக்கட்டும், அடுத்தவர் பையில் இருந்து கொடுப்பதற்கு இவருக்கு ஏன் வள்ளல் பட்டம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இதே கேள்வியைத் திருப்பிக் கேட்கிறேன். உங்களுக்கு மட்டும் அதிகாரம் வேண்டும், என்னுடைய அதிகாரத்தில் கையை வைக்காதீர்கள் என்று சொல்கிறவர்கள், மக்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கிற பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற நேரத்திலே மட்டும் ஏன் குறுக்கே நிற்கிறீர்கள்? வாரி வாரி வழங்குவது என்று சொல்கிற நேரத்தில் கருத்தைக் குறித்துத்தான் சொன்னேன். நான் பணப் பிரச்சனைக்கு இன்னும் வரவில்லை. வருகிற நேரத்தில் வருகிறேன். (சிரிப்பு).

14-5 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூன்றரை மணிக்கு வருவீர்களா? (சிரிப்பு).

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே தாங்கள் அனுமதி கொடுத்தால் அந்த நேரத்திற்கு வருகிறேன். (சிரிப்பு) அடுத்து நான் ஸ்டேட்டஸ் பற்றிச் சொன்னேன். நான் வாரி, வாரி வழங்குகிற வள்ளல் என்று சொல்கிறபோது சொன்னேன். நல்ல வார்த்தை கூட நன்மையளிக்கும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். “நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர்; நிதி குறைந் வர் காசுகள் அருளீர்; எதுவுமற்றவர் வாய்ச்சொல் அருளீர்”; என்றான் பாரதி. எனவே வாய்ச்சொல் அருளுவது கூட, நல்ல கருத்துக்களை அருளுவது கூட நல்லது தான். காசு அழியும்;

1989 நவம்பர் 2] [திரு, குமரி அனந்தன்]

கருத்துக்கள் அழிவதில்லை. எவைதான் அந்த அளவில் சொல்கிறேன். ஒரு கருத்து இங்கே வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்தல் நடத்துவதா? அது 'எலக்ஷன் கமிஷன்'. அப்படி ஒரு பெருமை வருகிறது. சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்தல் நடத்துவதா? அது 'எலக்ஷன் கமிஷன்' அப்படி ஒரு பெருமை வருகிறது. அதே பெருமையைத்தான், டாக்டர் அம்பேத்கார் பாராளுமன்றத்திற்கு என்ன பெருமையைக் கொடுத்தாரோ, டாக்டர் அம்பேத்கார் சட்டப் பேரவைக்கு என்ன பெருமையைக் கொடுத்தாரோ அதே பெருமையைத்தான் கிராமத்தில் இருக்கின்ற பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வந்திருக்கிறது. டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் ஆசைக்களை எல்லாம் படிப்படியாக, விநாயகச் செய்யப்படுகிறது என்பதைத்தான் இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே அருமைக்குரிய கலைஞர் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர் அதிகாரப் பகிர்வை என்றைக்குமே எதிர்த்தவர் அல்ல. எனவே அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அந்த அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதிலேதான் இங்கே முதலிலே சில செய்திகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திடீரென்று கொண்டு வரப்பட்டது என்று சொல்கிறார்களா? நான் கேட்கிறேன். இரண்டு அவைகளும் கூடுகிற நேரத்தில் ஜனாதிபதி அவர்களின் உரை நிகழ்த்தப் படுகிற நேரத்திலேயே இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா வரப்போகிறது என்ற குறிப்பு பாராளுமன்றத்திலே கொடுக்கப்பட்டது, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. ஆனால் இங்கே அப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா வருகிறது என்று ஒரு குறிப்பு நமக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா? 1958ஆம் ஆண்டு மூலச் சட்டத்தை இரண்டாவது தடவையாக நாம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் ஏற்கெனவே ஒரு தடவை 3 ஆண்டு என்று இருந்ததை 5 ஆண்டு என்று மாற்றிய நேரத்தில் இந்தச் செய்திகள் எல்லாம் ஏன் அங்கே வரவில்லை? அவ்வாறு மாற்றுகிற நேரத்திலே இந்தக் கருத்துக்களை ஏன் வைக்கவில்லை? ஏனென்றால் உங்களுக்கு அப்போது தோன்றவில்லை. இப்போது தோன்றியதற்குக் காரணம் தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக என்று சொல்கிற ஒருவன் அந்த தோன்றாதுணையோடு அங்கே பாராளுமன்றத்திலே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த காரணத்தால் உங்களுக்கும் தோன்றியதே தவிர வேறல்ல. இல்லை என்றால் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை.

மூன்றை ஐந்தாக ஆக்குவதற்கு நீங்கள் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவந்த நேரத்திலேயே இவைகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கலாம் அல்லவா? செய்வதைச் சொல்வோம், சொல்வதைச் செய்வோம் என்றாவது சொல்லி இப்படி நாங்கள் கொண்டு வருவோம் என்று, அதாவது இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவோம் என்று நீங்கள் சொன்னதுண்டா? கிடையாது. இரண்டாண்டுக் காலமாக

[1989 நவம்பர் 2]

மண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிவிட்டது சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : இரண்டாண்டுக் காலமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை எல்லாம் கூப்பிட்டுப் பேசியதாகச் சொன்னார்கள். முழுமையாக அல்ல. நான்கில் ஒரு பகுதியினரை, அரசாங்கமே நீங்கள் அனுப்புங்கள் என்று சொல்கிற அளவுக்கு அனுப்பினோம். அதைப்போலவே முதலமைச்சரிடமும் இதை நீங்கள் உங்களுடைய கருத்துக்கள் என்று சொல்லுங்கள் என்று சொன்னோம். நான் கேட்கிறேன். இங்கே சில கருத்து மாறுபாடுகள் இருக்கலாம். உண்மை. அதை ஏன் பாராளுமன்றத்திலே நம்முடைய உறுப்பினர்களை வைத்து, தமிழ்நாட்டிலே இருந்து சென்ற உறுப்பினர்களை வைத்து — நான் நம்முடைய உறுப்பினர்கள் என்று சொல்வது கட்சி பேதம் இல்லாமலேதான் சொல்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருக்கட்டும்— அல்லது மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருக்கட்டும்— ஏன் உங்களுடைய கருத்துக்களை அங்கே வைக்கவில்லை? எடுத்து வைத்தால் அதனுடைய திருத்தங்களைத் தொடர்ந்து கொடுத்து கொண்டிருக்கலாமே, அதைவிடுத்து வெளியே வந்ததற்குக் காரணம் என்ன? நான் சொல்வது மக்களவையிலே செய்ததைச் சொல்கிறேன். மக்களவையிலே எடுத்து வைத்து இன்னின்ன காரணங்களுக்காக நாங்கள் இந்தத் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கலாம் அல்லவா? அந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுக்காமல் வெளியே ஓடி வந்ததற்கு என்ன காரணம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ ராஜீவ் சாந்தியினுடைய கரத்தைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டதாக யாரும் நினைக்க வேண்டாம். ராஜீவ் கொடுப்பதற்கு நீட்டிய கரத்தை நீங்கள் தடுத்து விட்டதாக நினைக்க வேண்டாம். அந்தக் கரத்தை யாரும் தடுத்து நிறுத்திவிட்ட முடியாது. ஆனால் ஒன்றை மறந்துவிடக் கூடாது. அவர் நீட்டிய கரத்தால் கொடுக்கிற அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு என்று இந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் எல்லாம் கையை நீட்டினார்களே, அந்தக் கரத்தைத் தான் நீங்கள் தடுத்து இருக்கிறீர்கள் என்கிற அச்சம் உங்களுக்கு இருக்கிற காரணத்தால்தான் இந்த மசோதாவை இப்போது நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இல்லை என்றால் தார்மிக உரிமை என்ன இருக்கிறது? 15 நாட்களுக்கு முன்பு வேறு ஒரு வகையிலே நடந்துவிட்டு, அதை எதிர்த்தவர்களைக் கூடப் பாராட்டிவிட்டு, இப்போது இந்தக் கருத்தைச் சொல்கிறீர்களே, மரியாதைக்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தன்னுடைய உள்ளத்திற்குக் கூட உகந்ததாக நினைத்து இதைச் செய்கிறார் என்று கூட நான் கருதவில்லை. ஏனென்றால் அவரே சொல்லியிருக்கிறார். 1971—72-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே சொல்லி இருக்கிறார். மக்கள் சக்தியின் கருவிடங்களாக உள்ள

1989 நவம்பர் 2] [திரு. குமரி அனந்தன்]

அமைப்புக்களிடம் தேவையான நிதி வாயில்களும், அதிகாரங்களும் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையே சோஷலிச தத்துவத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதுகிறேன் என்று சொன்னார். மீண்டும் கலைஞர் பேசியதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்த வேண்டிய தில்லை. எல்லோரும் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட சிறப்பான ஒன்று அங்கே வருகிற நேரத்தில் அதை எதிர்த்துத் தோற்கடித்து விட்டோம் என்று சொல்லி இங்கே வந்து அதே போன்ற ஒரு மசோதாவை நீங்கள் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்று சொன்னால் என்ன பொருள்? தமிழே ஆட்சியாக வேண்டும் என்று சொல்கிறோமே, தமிழ்நே ஆட்சி புரிய வேண்டும் என்று சொல்கிறோமே, அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கெல்லாம் இந்த அதிகாரம் கிடைத்தால் தமிழ்தானே ஆட்சிமொழியாக இருக்கும். தமிழ்தானே ஆட்சி செய்துகொண்டு இருக்கும். தமிழ்நே ஆட்சி செய்வான். தமிழே ஆட்சி செய்யப் போகிறது. அதற்கு வேண்டிய நிதி வாயில்களும் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் அதனை எதிர்த்துவிட்டு அதேபோன்ற ஒன்றினை முழுமையாகக் கூட இல்லை. (குறுக்கீடு)

14-50 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது நம் ஊராட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் French மொழியிலா நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

திரு. கோ. விரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆன் எபாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், நம்முடைய மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே பேசுவதைப் பார்த்தால் எனக்கு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் இங்கே தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் ஒத்திகையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களா அல்லது சட்டத்தைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்களா? இங்கே அவர்கள் எவ்வளவுதான் பேசினாலும் யாரும் வாக்களிக்கமாட்டார்களே. அவர்கள் இங்கே இப்படி எல்லாம் பேசி நேரத்தை வீணாக்க வேண்டியதில்லை. அவர்கள், இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற சட்ட முன்வடிவு பற்றிப் பேசினால் உதவிகரமாக இருக்குமென்றும் தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் ஒத்திகையை வெளியிலே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டம் பற்றிப் பேசினாலே வருகிற தோதலில் மக்கள் வாக்களித்து விடுவார்களோ என்கிற ஐயம் உங்களுக்கு இருக்கிறது என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது. முழுமையாக இது சாங்கிரசுக்கோ அல்லது அதனுடைய சட்டணிக்கோ போய் விடக்கூடாது என்பதற்காக நீங்கள் மிரள்

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1989 நவம்பர் 2]

கிறீர்கள் என்பதும் இதிலிருந்து தெரிகிறது. நான் இங்கே கேட்க விரும்புவது எல்லாம் ஒரு ஒரு கேள்விதான். (மணி அடிக்கப் பெற்றது) இன்னும் ஒரு மணித் துளிக்குள்ளாகப் பேசி முடித்து விடுகிறேன். அங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்ற ஒன்றை இங்கே நீங்களும் கொண்டு வருவதிலே புதுமை ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பெயர் சூட்டுகின்ற உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். மணிமுடியைக் கொண்டு போய் மக்களுக்குக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் அதைத் தட்டி விட்டுவிட்டு இப்போது மொட்டைத் தலைக்கு பூச்சுடுகின்ற காரியத்தைச் செய்வதைப் போல பெயர் சூட்டுகின்ற காரியத்தை மட்டும் நீங்கள் செய்வதற்காக இதிலே புதிதாக ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அந்தப் பெயர் சூட்டுவதைக் கூட எப்படிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள் என்றால் புதிய சாலை, புதிய ஊராட்சி சாலை என்று ஓரிடத்தில் வருகிறது, மற்ற இடங்களில் எல்லாம் பூங்காக்கள் என்றும் இன்னும் மற்றவைகளும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் புதிதாக வருமா இல்லை ஏற்கெனவே இருப்பதற்கு பெயர் சூட்டுவார்களா என்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை. புதிதாக வந்ததற்குப் பெயர் சூட்டுவதை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஏனென்றால், அன்றைக்கு இலங்கையை வென்று வந்த சோழன், வென்று வந்ததற்கு அடையாளமாக ஒரு வாய்க்காலை வெட்டி, அதற்கு சுந்தரமுடையான் வாய்க்கால் என்று அன்றைக்கே பெயர் சூட்டியிருக்கிறான், தாராபுரத்திற்கு அருகில். எனவேதான், வெற்றி பெறுகின்றவர்கள் கூட நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். இதற்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும், நான் இதை எதிர்க்கவில்லை. இதில் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நல்ல கருத்துக்களையும் நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் இதனைக் கொண்டுவந்த காரியகர்த்தாக்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் எதற்காக இதனைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இச்சட்டத்தின் ஆக்கத்தை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை, சந்தேகிக்கவும் இல்லை. ஆனால் இதைக் கொண்டு வந்தவர்களுடைய நோக்கத்தை நான் சந்தேகிக்கிறேன். என்ன காரணத்திற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று. இதிலே 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் வரும் என்று சொல்வதிலும் கூட அதைக்கூட எழுதுவதற்கு நேரம் இல்லாமல் அவசர அவசரமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனவேதான் இப்படி அவசரக் கோலத்திலே கொண்டு வந்திருப்பதானது மொத்த பெருமையும்—மீண்டும் சொல்கிறேன்—மொத்த ஆதரவும் பாரதப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களுக்கே போய் விடக் கூடாது என்பதற்காகவே இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் மக்களுக்கு எது அசல், எதுநகல் என்று தெரியுமாதலால் ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன் நீங்கள் அவசரப்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிற காரணத்தினால் இதனை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுமாறு நான் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சார்பிலே கேட்டு அமைகிறேன்,

1989 நவம்பர் 2]

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றும் நேற்றும் பல சட்டமுன் வடிவுகள் இங்கே சட்டங்களாக நிறைவேற்றப்பட்டன. அவைகள் எல்லாம், சட்டமன்றம் இல்லாத அந்த 6 மாதக் காலத்திலே மாநில ஆளுநரின் ஆட்சிக் காலத்திலே ஆர்டினன்ஸ் ஆக உத்தரவு இடப்பட்டு, இப்போது சட்டமன்றம் கூடியிருக்கிற காரணத்தால் கண்டிப்பாக சட்டமன்றத்தில் இதனைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற விதியிருப்பதன் காரணமாக அதற்கு உட்பட்டு இப்போது நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இன்னும் சில சட்ட முன்வடிவுகள், கூட்டுறவுச் சங்கம் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட முன்வடிவுகள், அதுபோல மாநகராட்சியிலுள்ள தனி அதிகாரிகளுடைய பதவிக் கால நீட்டிப்பு, இன்னும் இவையோன்ற சட்ட முன்வடிவுகள் எல்லாம் ஏற்கெனவே அவர்களுடைய பதவிக் காலங்களை முடிகிற காரணத்தினால், தேர்தல் நடைபெறாத காரணத்தால், கண்டிப்பாக கால நீட்டிப்பை நீட்டித்தாக வேண்டுமென்ற நியாய அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டவை.

ஆனால் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு மட்டும் அரசியல் நோக்கத்தோடு, தேர்தலை மனதிலே கொண்டு தேர்தலுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று மற்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப் போல நானும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம் இதற்கு முன்னாலே இதுபற்றி ஆர்டினன்ஸ் எதுவும் இல்லை பண்ணப்படவில்லை. திடீரென்று மூன்று நாட்களுக்குள்ளாக அவசர அவசரமாக இவ்வளவு சட்ட முன்வடிவுகளைக் கொண்டு வந்து—இப்போதே 3 மணி ஆகிறது—இந்த நேரத்தில் எங்களை எல்லாம் பகியோடு உட்கார வைத்து—இவை அத்தனையையும் நிறைவேற்றி முடித்துவிட்டுத் தான் செல்ல வேண்டும் என்கிற கண்டிப்பான சூழ்நிலையிலே நீங்கள் நடந்து கொள்வதைப் பார்த்தால் வருகிற பாராளுமன்றத் தேர்தலை மனதிலே கொண்டுதான் இதனைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்பதிலே நிச்சயமாக இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. இதிலே பெரிய திருத்தங்கள் எதையும் கொண்டு வரவில்லை. இப்போது அதுபோன்ற நிலைமையும் இல்லை. எங்கேயாவது ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய பெருந்தலைவர் இறந்ததாலோ அல்லது கலைக்கப்பட்டதாலோ—அதன் காரணமாக உடனடியாகத்தேர்தலை வைத்தாக வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை எதுவும் இப்போது இல்லை. மாநகராட்சிகளுக்கான தேர்தலை நேற்று தள்ளி வைத்துப் பேசுகிறபோது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான காரணத்தைச் சொல்லும்போது மத்தியிலே அதற்கான சட்டம் வருகிற காரணத்தால் அதற்காக அரசியல் சட்டத் திருத்தம் வந்தால், நாம் தேர்தலை நடத்தினாலும்,

14-55 மணி

அதற்கு ஏற்ப மாநிலச் சட்டமும் திருத்தப்பட வேண்டியிருக்கும் என்கின்ற காரணத்தாலே இப்போது அவசரப்பட வேண்டாம் என்று தள்ளி வைத்திருக்கிறோம் என்று காரணம் சொன்னார். அது இதற்கும் பொருந்தாதா என்று நான் இன்றைக்குக் கேட்க விரும்புகிறேன். மத்தியிலே பாரதப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ்காந்த்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1989 நவம்பர் 2]

அவர்கள் பஞ்சாயத்துகளுக்கு நிதி வழங்குகின்ற, அதிகாரம் வழங்குகின்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அது தோற்கடிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் உலந்து கொண்டு, அந்தச் சட்டத்தை மத்தியிலே தோற்கடித்த காரணத்தாலே, இப்போது பாராளுமன்றத் தேர்தலின்போது மக்களைச் சந்திக்கிறபோது மக்களுக்கு வர வேண்டிய நல்ல காரியங்களை, மக்கள் நலப் பணிகள் நடைபெறுவதை, மத்திய அரசிடமிருந்து வர இருந்த நிதியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கெடுத்து விட்டது என்ற அவப் பெயர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வருமே என்ற அச்சத்தின் அடிப்படையில், குழப்பத்தின் அடிப்படையில், அங்கே எதிர்த்து வாக்களித்து விட்டதால் இங்கே, தமிழகத்தில் பாதிப்பு ஏற்படுமே என்று மனதிலே கொண்டு, அவசரம் அவசரமாக இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்ட முன்வடிவால் உடனடியாக தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கோ, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கோ, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கோ என்ன நன்மை? மாதங்களுக்குள் ஏற்படப் போகிறது? ஏன் இந்த அவசரம்? அதிகாரத்தைப் பரவலாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிற போதுகூட, நீங்கள் எந்த அதிகாரத்தையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. ஏற்கெனவே பேசிய உறுப்பினர்கள் அவற்றைப் பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேரம் கருது மீண்டும் நான் படிக்க விரும்பவில்லை. விதி 66-லே சில வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு, நடைமுறைகளுக்கு உட்பட்டு, 'ஸ்கீம்ஸ்' என்று போட்டு, அதாவது சில திட்டங்களிலே ஒரு பகுதியையோ அல்லது சிலவற்றையோ கொடுக்க இருக்கிறோம் என்று மொட்டையாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்பதற்காக, விதி 66-ஐத் திருத்தி, சில அதிகாரங்களைத் தரப் போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். ஆனால் என்னென்ன அதிகாரம் என்று சொல்லவில்லை. 'சிலவற்றைத் தரப் போகிறோம்' என்று திருத்தம்.

இன்னொரு மிகப் பெரிய திருத்தம், காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூடிக் காட்டியதைப் போல, ஏற்கெனவே உயிரோடு இருக்கிறவர்கள் பெயரை, சாலை, பாலம், பூங்கா இவற்றுக்கெல்லாம் வைக்கக்கூடாது என்று இருந்ததை மாற்ற ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து, அது விடுபட்டு விட்டதென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்போது சாலை, பூங்கா, விளையாட்டு மைதானம் போன்றவற்றுக்கு உயிரோடு இருக்கிறவர்களுடைய பெயரை வைக்கலாம் என்பது இன்னொரு திருத்தம். இதனால் என்ன நன்மை கிராம மக்களுக்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் போய்ச் சேரப் போகிறது? ஏற்குறைய 150, 160 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பெரும் தலைவர்களும், சுமார் 60 முனிசிபாலிட்டிகளில் தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். இந்த உத்தரவு வந்தவுடன் அங்கே கட்டப்போகிற கூட்டிடங்கள், பூங்கா, சாலைகள் எல்லாவற்றுக்கும் மாண்புமிகு

1989 நவம்பர் 2] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

முதல்வரவர்கள் பெயரையோ அல்லது அமைச்சர் பெயரையோ அல்லது தலைவர்கள் பெயரையோ வைத்துக்கொள்ளலாமே தவிர இதனால் பொது மக்களுக்கோ, பஞ்சாயத்துக்களுக்கோ என்ன நன்மை வரப்போகிறது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இதனால் நேரடியாக மக்களுக்கு நன்மை இல்லை. வேறு எந்த நன்மையும் இல்லாதபோது, இந்த நேரத்தில் இதைக் கொண்டு வந்திருப்பது அரசியலுக்காகத்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே நாடாளுமன்றத்திலே இதனைத் தோற்கடித்த காரணத்தால், இப்போது தேர்தல் நேரத்திலே மக்களைச் சந்திக்கும்போது, நாங்கள் இதில் முன்னோடியாக இருக்கிறோம், பஞ்சாயத்துகளுக்கு, ஒன்றியங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தருவதில் நாங்கள் பின் தங்கவில்லை என்று சொல்வதற்காகவே இதை அவசர அவசரமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இதில் வேறு விதமான, முக்கியமான, நன்மை தரக்கூடிய ஷரத்துக்கள் இல்லை. இது அரசியலுக்காகக்கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தாலே இதை ஆட்சேபித்து இதை விட்டுவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னாலே பாரதப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் தான் மீண்டும் பாரதப் பிரதமராக வரப் போகிறார். நாடாளுமன்றத்திலே மீண்டும் பஞ்சாயத்துராஜ் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்ட பிறகு, அந்த ஷரத்துக்களோடு அவற்றை உள்ளடக்கி இங்கே சட்டம் கொண்டு வரலாமென்று சொல்லி, அமைகிறேன்.

15-00 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று எதிர்க் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், தோழமைக் கட்சிகளினுடைய உறுப்பினர்களும் இந்தத் திருத்தம் குறித்து தங்களுடைய கருத்துகள் பல வற்றை எடுத்து வைத்திருக்கின்றனர். நேரம் அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தால் விரைவிலே சில விளக்கங்களை அவர்களுடைய உரைகளுக்குப் பதிலாக அளிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1989 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் சட்டப் பேரவைத் தேர்தல் நடைபெற்றபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார் பாக வைக்கப்பட்ட தேர்தல் அறிக்கையிலே ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், பொதுவாக உள்ளாட்சி மன்றங்களின் உரிமைகள் பற்றி அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதிலே, மிக முக்கியமாக ஒரு பகுதியில் “கடந்த சில காலமாகவே மாவட்ட அளவில் திட்டமிடல் என்கின்ற பெயரில், மாநிலங்களின் அதிகாரங்களைப் பறிக்கும் செயல் நடைபெற்று வருகிறது. அதற்கு முதல் படியாக, மாநில அரசுகளை ஒதுக்கிவிட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைப் பிரதமர் கூட்டிப் பேசுவது தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. இதை 15-12-1987 அன்று கல்கத்தாவில் கூடிய காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சிகளைச் சேர்ந்த 7 முதலமைச்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 நவம்பர் 2]

சர்கள் வன்மையாகக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். மாவட்ட அளவில் திட்டமிடுவதற்கோ உள்ளாட்சி மன்றங்களைத் தன்னாட்சி மன்றங்களாகக் குவதற்கோ நாங்கள் எதிரிகள் அல்ல. ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சி மத்திய ஆட்சி மட்டும் தனக்கு நிரந்தரமானது என்று எண்ணிக்கொண்டு, மாநில அரசுகளின் உரிமைகளைப் பறிக்கும் முயற்சியிலும், மாநில அரசுகளில் பணியாற்றும் அதிகாரிகளுடைய “டியூயல் லாயல்டி” இரட்டை விசுவாசத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு, கூட்டாட்சித் தத்துவத்திற்கு மாறாக, நடந்திடும் போக்கினை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்திற்கும் கூட்டாட்சி முறைக்கும், ஜனநாயகத்திற்கும் வீரோத்தமமான இந்தச் செயலை, தமிழ்நாட்டு மக்கள் முனையிலேயே கிள்ளி எறிய வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கழகம் வலியுறுத்த விரும்புகிறது” என்று தேர்தல் அறிக்கையிலேயே குறிப்பிட்டு இருக்கின்றோம்.

இந்தப் பின்னணியில், பின்வரும் உறுதிமொழிகளைக்கூட தேர்தல் அறிக்கையிலேயே தெரிவித்திருக்கிறோம். ஏதோ திடீரென்று ஏற்பட்ட ஞானோதயம் என்றெல்லாம்கூட இங்கே பேசினார்கள், அல்ல, இந்த உறுதிமொழிகளைத் தேர்தல் அறிக்கையில் எவ்வாறு இணைத்திருக்கிறோம் என்றால் “கடந்த காலத்தில் நகராட்சிகளிடமிருந்தும், ஒன்றியங்களிடமிருந்தும், பஞ்சாயத்துகளிடமிருந்தும் பறிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுவது மட்டுமல்ல, மேலும் மக்களுக்குப் பணியாற்றும் விதத்தில் அதிக அதிகாரங்களும், நிதியாதாரங்களும் வழங்கப்படும். மாநில சபாட்சி கோருகிற எங்களால்தான் உள்ளாட்சிகளுக்குத் தன்னாட்சி தர முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறோம். கடந்த காலத்திலே நகராட்சி, ஒன்றியம் மற்றும் பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களுடைய 5 ஆண்டுப் பதவிக் காலம் 3 ஆண்டு களாகக் குறைக்கப்பட்டது. ஜனநாயகத்திற்கு தேர்ந்த இந்த இடையூறை மாற்றி, அவர்களது பதவிக் காலம் முன்புள்ளதைப் போலவே அமைய, மேலும் 2 ஆண்டு நீடிப்போம்” என்றும் அறிவித்தோம்.

ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு 7-2-1989 அன்று நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், அனைவரையும் கூட்டி, சென்னையிலே ஒரு மாநாடு நடத்தினோம். அந்த மாநாட்டினுடைய கோரிக்கைகள், அவர்கள் எடுத்து வைத்த கருத்துக்கள் இவைகளின் அடிப்படையில் மேலும் மக்களுக்குப் பணியாற்ற தேவைப்படும் அதிகாரங்களும், நிதியாதாரங்களும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மீண்டும் வழங்கப்படும் என்று உறுதியளிக்கப்பட்டது. 11-2-1989 அன்று இந்த மாமன்றத்திலே ஆளுநர் அவர்கள் சட்ட சபையைத் துவக்கி வைத்துப் பேசிய உரையில் அரசின் கொள்கை பின்வருமாறு வெளியிடப்பட்டது.

1989 நவம்பர் 2]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

“ உள்ளாட்சி மன்றங்கள் மிகவும் நலிவுற்று இருப்பதால் அவை வளர்ச்சிப் பணிகளில் முழுமையாக ஈடுபட முடியாத நிலையில் உள்ளன. உள்ளாட்சி மன்றங்கள், வளர்ச்சி அடைந்து விரைந்து செயல்படுவதற்கு ஏற்றதொரு சூழலை உருவாக்கத் தேவையான பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய இவ்வரசு விழைகிறது. நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் ஆகியோரின் பதவிக் காலத்தை, மூன்று ஆண்டுகளிலிருந்து மீண்டும் ஐந்து ஆண்டுகளாக உயர்த்துவதற்கான சட்டம் இயற்றப்படும் ” என்று அறிவித்ததோடு அதனுடைய தொடர் நடவடிக்கையாக, அவ்வாறே 5 ஆண்டுக் காலம் என்று உயர்த்தப்பட்டு, பின்னர் மதிய உணவுத் திட்டம், தொடக்கக் கல்வி, நல் வாழ்வுத் துறையின் துணை நிலையங்கள், விவசாய இடு பொருள்களின் விநியோகம், விவசாய விரிவாக்கப் பணிகள், குடிநீர் வழங்குதல் போன்ற மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை மேற்பார்வையிடும் அதிகாரங்கள் ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டன.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய கிராமப் புற நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம், சமூகக் காடுகள் திட்டம், மற்றும் வறுமை ஒழிப்புப் பணிகள் போன்ற வற்றின் மூலம் கிட்டும் நன்மைகள் உரியவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யும் பொறுப்பு ஊராட்சிகள் வசமும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வசமும் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

15.05 மணி

இந்தச் சூழலிலேதான் 5-5-1989 அன்று பஞ்சாயத்து ராஜ் குறித்து, முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டை டெல்லியிலே பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி அவர்கள் கூட்டினார்கள். அதற்கான அழைப்பு வந்தபோது— எனக்குத் தொலைபேசி மூலமாகக் கூட ‘ வருகிறாயா ? ’ என்று கேட்டபோது, நான் சொன்னேன். “ இந்த மாமன்றத்திலே பொன் விழா தேதி குறிப்பிடப்பட்டு நடைபெறுகிற காரணத்தால் நான் வர இயலாது. தேதி மாற்றப்படுவதாக எனக்குச் சில செய்திகள் வந்தன. அப்படி முதல் நாளோ அல்லது மறு நாளோ வைத்துக்கொள்ளப் படுமேயானால் நான் நிச்சயம் வந்து கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பேன் என்று சொன்னேன். அதைப்பற்றி யோசிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு அதே தேதியிலே தான் அந்த மாநாடு நடைபெறுவதாகத் திடீரென்று அறிவிக்கப்பட்டு பிறகு நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்களை அரசின் சார்பாக அனுப்பி வைத்தோம். அவர்கள் அந்த மாநாட்டில் பேசும்போது “ தமிழ்நாடு அரசு உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பலப்படுத்தும் வேலையில் யாருக்கும் பின்தங்கியது இல்லை; அதேநேரத் திலே மாநில சுயாட்சியை விட்டுக் கொடுக்க நாங்கள் தயாராக இல்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் தான் மாநிலங்களின்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 நவம்பர் 2]

அதிகாரங்களைப் பறிக்கும் முறையில் கொண்டுவர உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள அரசியல் சட்ட திருத்தங்களை நாங்கள் எதிர்க்கும் நிர்ப்பந்தம் உருவாகியுள்ளது” என்று விளக்கம் தரப்பட்டது. அந்த மாநாட்டில் மத்திய அரசு கொண்டுவர உத்தேசித்துள்ள சட்டத் திருத்தத்தின் விவரங்கள் எதுவும் வெளியிடப்படவில்லை. பொதுவாக, திருத்தம் வரப்போகிறது என்று சொல்லப்பட்டதே தவிர, என்ன திருத்தங்கள் என்று எதுவும் அந்த மாநாட்டிலே வெளியிடப்படவில்லை. அதற்குப் பிறகு 15—5—89 அன்று 64-வது அரசியல் சட்டத் திருத்த மசோதா பிரதமரால் நாடாளுமன்றத்திலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதையடுத்து மசோதாவின் ஷரத்துக்களை நன்கு ஆராய்ந்த பிறகு முதலமைச்சர் என்கின்ற முறையில் 25—5—89-ல் பிரதமருக்கு விரிவாக ஒரு கடிதம் என்னால் எழுதப்பட்டது. அந்த நீண்ட கடிதம் முழுவதையும் நான் படிக்க இங்கே நேரம் இல்லை என்றாலும், அதிலே குறிப்பிடப்பட்ட சில முக்கியமான விவரங்களை மாத்திரம் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அதில்,

“(1) தமிழ்நாடு அரசு உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையிலே தீவிரமாக உள்ளது. புதிய அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட குறுகிய காலத்திலேயே தமிழ்நாட்டில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களையும், பொறுப்புகளையும், நிதி ஆதாரங்களையும் பெறுவதற்கான பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

(2) அரசியல் சட்டத்தில் ஊராட்சிகள் பற்றி தனி ஒரு அத்தியாயம் கொண்டுவரப்படுவதன் மூலம் இந்த மசோதா அரசியல் சட்டத்தின் கட்டமைப்பிலே ஒரு அடிப்படையான மாறுதலைக் கொண்டு வருகிறது. மேலும் இந்த மசோதாவில் உள்ளடங்கிய ஷரத்துக்கள் பெரும்பாலும் மாநில அரசின் 7-வது அட்டவணை, இரண்டாவது பட்டியலில் 5-வது நுழைவில் மாநில அரசுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சட்டம் இயற்ற அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்ட விஷயங்கள் தொடர்பானவைகள் ஆகும். எனவே இந்தத் திருத்தங்கள் மாநில அரசுகளின் பிரத்தியேக அதிகாரங்களையும், சுயாட்சித் தன்மையையும் கொள்கையளவிலும், பொருள் அளவிலும் பாதிப்பதாக இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் தமிழ்நாடு அரசு அரசியல் சட்டத் திருத்தங்களை கொள்கையளவில் எதிர்க்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறது.

(3) பஞ்சாயத்து ராஜ் என்பதைப் பொறுத்த வரையில் அனைத்து இந்திய அளவில் ஒரே மாதிரியான செயல்பாடுகளை வகுப்பது விவேகமான ஒன்றல்ல. தங்களுடைய சந்தர்ப்பங்கள், சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கும் முயற்சியில் ஒவ்வொரு மாநிலமும் செயல்பட விட்டுவிட வேண்டும்.”

1989 நவம்பர் 2]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அந்தக் கடிதத்தில் மேலும் குறிப்பிட்டேன். “ (4) 1958 ஆம் ஆண்டு காமராசுருடைய ஆட்சியில் இயற்றப் பட்ட சட்டத்தில் கிராமப் பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவும்—அப்போது பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர் மாத்திரம் மக்களால் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்—அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் ஊராட்சித் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவுமான நிலைமை இருந்தது—உறுப்பினர்கள் ஊராட்சித் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிலைமை இருந்தது—அந்தக் காலக் கட்டத்தில் எதிர்க் கட்சியிலிருந்த அண்ணா அவர்கள், ஊராட்சி மன்றத் தலைவரும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரும் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், மறைமுகத்தேர்தல் காரணமாக வரக்கூடிய முறை கேடுகள் குறித்தும் விளக்கி இருக்கிறார்.

அடுத்து 1970 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் முதற் கட்டமாக இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட்டு ஊராட்சித் தலைவர்களுக்கு நேரிடையாகத் தேர்தல் நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதைப்பின்பற்றி, அதற்குப் பிறகு 1978 ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் கட்டமாக திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சியில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் பதவிக்கும் நேரிடைத் தேர்தலைக் கொண்டுவர சட்டத் திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

64-வது திருத்த மசோதா, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் நேரிடையாகத் தேர்தலைச் சந்திப்பதை மாற்றுகிறது. மறைமுகத் தேர்தலைக் கொண்டுவர வழி வகுத்துள்ளது. இப்படிச் செய்வதால் மீண்டும் பல முறைகேடுகள், கிராமங்களிலும், ஒன்றியங்களிலும் நடக்க வழி வகுப்பதோடு தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டில் ஆண்டு வந்த அரசுகளும், அதனை ஆண்ட பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும் தடுக்க முற்பட்ட முறைகேடுகளுக்கு இது வாய்ப்பு அளித்துவிடும்—இங்கே தான் கவனிக்க வேண்டும்—ஏற்கெனவே ஊராட்சி உறுப்பினர்கள் மாத்திரம் மக்களால் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அந்த உறுப்பினர்களைக் கொண்டு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

15.10 மணி

அதற்குப் பிறகு 1970-ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நான் முதமைச்சராக இருந்தபோது, காமராஜர் அவர்கள் ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நேரடித் தேர்தல் என்று வைத்திருந்ததை, மேலும் விரிவாக்கி, 1970-ஆம் ஆண்டு கழக ஆட்சியில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கும் நேரடித் தேர்தல் என்று வைக்கப்பட்டது. பிறகு அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் நேரடித் தேர்தல், தலைவர்கள் தேர்தல்; நகராட்சித் தலைவர்களுக்கும் நேரடித் தேர்தல் என்று கொண்டு வந்தார்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 2]

ஆனால் மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அந்த உரிமை, மக்களதான் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்; மக்கள்தான் நகராட்சி மன்றத் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்; மறைமுகத் தேர்தல்—இன்ஸ்டரக்ட் எலக்ஷன்—கிடையாது என்று கொண்டு வரப்பட்ட அந்தத் தத்துவங்களைப் பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்தால் டெல்லியிலே முறியடிக்கப்பட இருந்த காரணத்தினாலேதான் அதை நான் பிரதமருக்கு முதலமைச்சர் என்கிற முறையிலே சுட்டிக்காட்டி அவையையெல்லாம் விலக்கிக் கொள்ள, அவையையெல்லாம் மாற்றிக்கொள்ள முதலமைச்சர்களையெல்லாம் அழைத்துப் பேசுங்கள், ஷரத்து வாரியாகப் பேசலாம் என்று சொன்னதை அவர்கள் கேட்கவில்லை.

1. மேலும் ஊராட்சி ஒன்றியம், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களைக் கொண்டு அமையும் அமைப்பாக இருப்பதனால் கிராம அளவிலே உள்ள ஊராட்சிகளுக்கும், வட்ட அளவிலே உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஒரு நல்ல தொடர்பு ஏற்பட தமிழகத்திலே உள்ள பழைய சட்டம் வழி செய்கிறது, ஏற்கெனவே இருப்பது. ஊராட்சி மன்றத்தினுடைய தலைவர்கள்தான் ஒன்றியத்திலே போய் கவுன்சிலர்களாக இருப்பார்கள். இது இப்பொழுதுள்ள சட்டம்.

டெல்லியிலே இந்தச் சட்டம் வந்திருக்குமேயானால், நாங்கள் எதிர்க்காமல் அது நிறைவேறியிருக்குமேயானால் என்னவாகும் என்றால், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் அந்தத் தகுதியின் காரணமாக ஊராட்சி ஒன்றியக் கவுன்சிலர்களாக இருக்க முடியாது. வேண்டுமானால் அதிலே பத்துப்பேர்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவர்களுக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை கிடையாது. இப்படி ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்களுடைய வாக்களிக்கும் உரிமையையே பறித்துக் கொள்கின்ற ஒரு சட்டத்திற்குப்பெயர், உரிமை வழங்கும் சட்டமா என்பதைத் தயவு செய்து இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை விமர்சிக்கின்ற, கடுமையாக விமர்சிக்கின்ற நண்பர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது நான் விளக்கத்திற்காக மட்டுமே எழுந்து நிற்கின்றேன்; வாதத்திற்காகக்கூட அல்ல. பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் மீது அளவற்ற பற்று கொண்டவர்கள்தான் நாம் அனைவரும். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஒரு மறைமுகத் தேர்தலை—உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உறுப்பினர்கள் மூலம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வைத்திருந்த ஒன்றினைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிறிது மாற்றி நேரடியாகவே தேர்ந்தெடுக்க

1989 நவம்பர் 2]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

லாம் என்று அவர்கள் ஒன்றைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் பெருந்தலைவர் மீது அவர்கள் வெறுப்பு கொண்டு அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறார்கள் என்பது இல்லை. அனுபவத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கின்ற அந்தக் காரியத்தை வைத்துக் கொண்டு, பெருந்தலைவர் போட்டிருந்த அடித்தளத்திலே ஒரு மாளிகையை அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, இராஜீவ்காந்தி அவர்களும் எழுப்பியிருக்கலாம் அல்லவா? 30 விழுக்காடு பெண்களுக்கும். . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் இன்டைரக்ட் எலக்ஷன்—மறைமுகத் தேர்தலை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அண்ணா அவர்கள் நேரடித் தேர்தல் வேண்டுமென்று சொன்னார். அண்ணாவின்னுடைய எண்ணத்தை நான் முதலமைச்சராக இருக்கும்பொழுது சட்டம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினேன். அண்ணாவின்னுடைய எண்ணத்தை மேலும் பரவலாக, எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கும்பொழுது மறைமுகத் தேர்தல் யூனியனுக்கும் வேண்டாம், நகராட்சிக்கும் வேண்டா மென்று நேர்முகத் தேர்தலாகக் கொண்டு வந்தார்.

ஆக, மக்களுடைய உரிமைகள், மக்கள் வாக்களிக்கின்ற உரிமைகள் மக்களிடத்திலே அவர்களுடைய கையிலே அதி காரம் கொடுப்பது பரவலாக ஆக்கப்பட வேண்டுமேயல்லாமல், மேலும் மேலும் வளர்க்கப்பட வேண்டுமேயல்லாமல், அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வர எண்ணி, அதை நான் செயல்படுத்தி, எம்.ஜி.ஆர். செயல்படுத்தி, நேரடியாகத்தான் யூனியன் தலைவர்கள், நகராட்சித் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிக அதிகா ரத்தை முடக்கிப்போட்டு ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களெல் லாம் ஒன்று கூடி ஒன்றியத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்; நகராட்சியிலே இருக்கின்ற கவுன்சிலர்கள் எல்லாம் கூடி நகர் மன்ற சேர்மனைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று சொன்னால், மக்களிடத்தில் தரப்பட்ட அதிகாரங்கள் பறிக்கப்பட்டு விடு கின்றன அல்லவா என்பதைத்தான் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதை நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் வாதத்திற்காக இங்கே வைத்தாரே அல்லாமல் உண்மையை உணர்ந்திருப்பார் என்றே நான் திடமாக நம்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் குறிப்பிட்டது. ஏற்கெனவே ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே கவுன்சிலர்களாக அந்தப் பதவிப் பொறுப்பாலேயே அமர்கிற தகுதியைப் பெற்றிருந்தார்கள். இது மிக முக்கியம். ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்கள் தங்களுடைய பதவியின் தகுதியாலேயே ஊராட்சி ஒன்றி யத்திலே கவுன்சிலர்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டப்படி ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் அங்கே செல்ல முடியாது. ஒரு ஒன்றி யத்திலே 30 அல்லது 40 ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் இருந்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 நவம்பர் 2]

தால் அதிலே ஒரு நான்கைந்து பேரை இவர்கள் தேர்ந்தெடுத்து அங்கே வைத்துக் கொள்ளலாம். அவ்வளவுதான். அவர்களுக்கு ஒட்டுரிமை கிடையாது. பிறகு அங்கே யார் கவுன்சிலர்கள் என்றால் தனியாக அதற்கு ஒரு தேர்தல்; அதிலே வெற்றி பெறுபவர்கள் கவுன்சிலர்கள். அந்தக் கவுன்சிலர்கள் தான் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனை—தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்.

இப்படிப்பட்ட முரண்பாடுகளால் முறைகேடுகள் நிறைய விளையக்கூடும் என்ற காரணத்தினாலேதான் நாம் இந்தப் பகுதி களையெல்லாம் எதிர்க்க நேரிட்டது. அவைகளைப் பற்றி யெல்லாம் அவர்கள் ஆராய்ந்து இருப்பார்களேயானால், அழைத்து வைத்துப் பேசியிருப்பார்களேயானால், இங்கே சொன்னார்களே செலக்ட் கமிட்டி என்று, அதைப்போல ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு வரட்டும் என்கிற ஒரு பரந்த நோக்கம் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி அவர்களுக்கு இருந்திருக்குமானால் இவ்வளவு சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது என்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

15.15 மணி

அடுத்து, நான் பிரதமருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தெளிவாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், பெண்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பழங்குடியினர் ஆகியோர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்வதை வரவேற்கிறோம். எதிர்க்கவில்லை. கடிதத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் வரவேற்கிறோம் என்று. தமிழ்நாடு சட்டத்திலும் இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு மாநிலமும் முடிவு செய்ய வேண்டுமேயல்லாமல், அனைத்திந்திய அளவில் அதை நிர்ணயிப்பது சரியாகாது.

அடுத்து, தமிழ்நாடு அரசு ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்தல் ஒழுங்காக நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருக்கிறது. மேலும் அந்த அமைப்புகளைக் கலைக்க வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால் மீண்டும் ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாக தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையும் நமக்கு ஏற்புடைய கொள்கையே. மேற்கூறியவாறு அந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்ட பெண்களுக்கு 30 சதவீதம் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு குறிப்பிட்ட இட ஒதுக்கீடு, அதைப்போலவே ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை கட்டாயம் தேர்தல் நடைபெற வேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்து, ஒரு மன்றம் கலைக்கப்பட்டு விடுமேயானால் ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாக அறு தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்து, அந்தக் கருத்தையும் அன்றைக்கு நம்முடைய அரசால், இந்த அரசை நடத்துகிற கழகத்தால், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களேயாகும்.

1989 நவம்பர் 2] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் மேலும் திரு. ராஜீவ் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொண்டேன், அந்தக் கடிதத்தில், 'இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்த மசோதாவில் கண்டுள்ள விஷயங்களை ஒரு வழிகாட்டியாகக் கருதி அதன் அடிப்படையில் மாநிலங்கள் தங்களது உள்ளாட்சிச் சட்டங்களை சீரமைக்கலாம், மாற்றலாம் என்ற முறையிலே விட்டுவிடுவதே நல்லதாகும். அதற்கு மாறாக இந்த மசோதாவை சட்டமாக ஆக்க முயன்றால், ஒருமைப்பாடு இருக்கவேண்டிய இடத்தில் தேவையற்ற சச்சரவுகள் ஏற்படுகிற நிலை உருவாகிவிடும்' என்றும் குறிப்பிட்டு இருந்தேன்.

மறுபடியும் சொன்னேன், 'இந்த யோசனை ஒரு வேளை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாவிட்டால் மறுபடியும் முதலமைச்சர் களுடைய கூட்டத்தைக்கூட்டி, இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தங்களைப் பற்றி விவாதிக்க ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தாருங்கள்' என்றும் அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆனால் என்னுடைய கடிதத்திற்குப் பிரதமர் எந்தவிதமான பதிலும் அளிக்கவில்லை. கடிதம் வந்து சேர்ந்தது என்கூட ஒரு பதில் எனக்கு வரவில்லை. கடிதத்தில் உள்ள கருத்தும் பொருட்படுத்தப்படவில்லை என்பது உங்களுக்கெல்லாம் மிக நன்றாகத் தெரியும். எனவே, மாநிலங்கள் அவையில் 13-10-1989 அன்று அந்த 64 வது சட்டத் திருத்த மசோதா தோற்கடிக்கப்பட்டது. அப்போது கூட முரசொலி பத்திரிகையில், நான் எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டேன். அதிலே ராஜீவ் காந்தி மசோதா தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும்; ராஜீவ் காந்திக்கு தலைக்குனிவு ஏற்பட வேண்டும் என்பதல்ல நமது நோக்கம். இந்த ஒருமுறை அந்த மாற்றம் அரசியல் சட்டத்தில் ஏறி விடுமேயானால் பின்னர் இந்தத் தீமையை அரசியல் சட்டத்திலிருந்து நீக்கிட நாடாளுமன்றத்திலும், மாநிலங்கள் அவையிலும் மூன்றில் இரண்டு பங்கு வாக்குகள் கிடைத்தாக வேண்டும். இப்போது மாநிலங்கள் அவையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு வாக்குகளுக்கு ஓரிரு வாக்குகள் குறைந்த காரணத்தால் தான் வரவிருந்த அபாயம் தவிர்க்கப்பட்டது' என்றும் நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன்.

எனவே, நாங்கள் அந்த மசோதாவில் எந்தெந்தக் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டோமோ அந்தக் கருத்துக்கள் மாத்திரம் போதுமானது என்ற அளவில் அரசியல் சட்டத்தை மாநிலங்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டுகிற வகையில் அவர்கள் திருத்தாமல், ஒரு வழிகாட்டி முறை என்ற அளவில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மாநில முதலமைச்சர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி ஒரு முடிவை எடுத்திருப்பார்களேயானால் நாங்கள் அதை வரவேற்று இருப்போம். எனவே, எப்படியோ அந்த மசோதா தோற்கடிக்கப்பட்டு விட்டது. நாங்கள் அந்த மசோதாவில் எந்தெந்தக் கருத்துக்கள் நல்ல கருத்துக்கள் என்று சொன்னோமோ அவைகளை இங்கே திருத்தமாகக் கொண்டு வந்து உங்களிடம் ஆதரவைக் கேட்கிறோம். இப்போது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 நவம்பர் 2]

வைக்கப்படுகிற வாதத்தில் என்ன சாராம்சம் என்றால், ராஜீவ் காந்தி சொன்னதைத்தானே நீ சொல்கிறாய் என்று. ஆமாம், அதை ஏன் மறுக்கிறீர்கள்? அவர் சொன்னதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். அதை ஏன் மறுக்கிறீர்கள்? ராஜீவ் காந்தி சொன்னபோதே, எதை எதிர்த்தேனோ, அதை விட்டுவிட்டு எதைஎதை ஆதரித்தேனோ அதைத் தான் இன்றைய தினம் இங்கே சட்டமாகக் கொண்டுவர, சட்டமுன்வடிவாக உங்கள் முன்னால் வைத்திருக்கிறோம். ராஜீவ் காந்தி அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட 64-வது மசோதா தோல்வி அடைந்து விட்டது என்றாலும், நாங்கள் இதைக் கொண்டு வருவதன் நோக்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறேன். உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகமான பொறுப்புகளும், அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் மூலமாக மக்கள் வளர்ச்சிப் பணிகளிலும், நல்வாழ்வுப் பணிகளிலும் ஆக்கபூர்வமாக ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையிலே நாம் தெளிவாகவும், திண்ணமாகவும் இருக்கிறோம். இந்தக் கொள்கையை மேலும் நல்லமுறையில் செயலாக்க தற்போது கொண்டு வரப்படும் சட்டத்தில் பின்வரும் முக்கிய திருத்தங்கள் அடங்கி உள்ளன.

15-20 மணி

அதையும் சுருக்கமாகச் சொல்வது என்னுடைய கடமை.

(1) தற்போது இருக்கும் சட்டத்தில், ஊராட்சி உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள் மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் பதவிக் காலம் 5 ஆண்டுகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தாலும், இந்தப் பதவிக் காலத்தில் உள்ள ஒரு வருட கால வரையறைக்குள் கூட்டவோ, அல்லது குறைக்கவோ அரசுக்கு இதுவரையில் அதிகாரம் இருக்கிறது. 5 ஆண்டு என்பதை 4 ஆண்டாகக் குறைக்கவும், அதை மேலும் 6 ஆண்டாக நீட்டிக்கவும் அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த விதியை நீக்கிவிட்டு, சட்டாயமாக 5 வருடத்திற்கு ஒரு முறை மேற்குறிப்பிட்டுள்ள பதவிகளுக்கு தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்ற திருத்தத்தைச் செய்ய முன் வந்திருக்கிறோம். அதுதான் உங்கள் முன்னிலையிலே இருக்கிற சட்ட முன்வடிவு.

(2) தற்போதைய சட்டத்தில் ஊராட்சிகள் கலைக்கப் பட்டால் அது ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியிலிருந்து கலைக்கப்பட்டு, உடனடியாகவோ அல்லது இன்னொரு குறிப்பிட்ட தேதியிலிருந்தோ, மீண்டும் கொண்டுவரப்படவேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்த மட்டில், அவைகள் கலைக்கப் பட்டால் ஓர் ஆண்டு காலத்திற்குள் மீண்டும் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இந்த ஓர் ஆண்டு காலத்தை மேலும் நீட்டிக்க அரசுக்கு ஏற்கெனவே அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது மாற்றப்பட்டு ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பதவிக் காலம் முடியும் முன்பு கலைக்கப்பட்டால், கலைக்கப் பட்ட தேதியிலிருந்து 6 மாதத்திற்குள் தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற திருத்தம் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

1989 நவம்பர் 2] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

(3) தற்போதைய சட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும் பெண்களுக்காக ஒரு உறுப்பினர் பதவி மாத்திரமே ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு உள்ளது. இதை மாற்றி ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும், மொத்த உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையில் 30 சதவீதம் பெண்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்ய திருத்தம் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

(4) தற்போதைய சட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும் பட்டியல் ஜாதியினர் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினர் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் 3 உறுப்பினர்கள் பதவிகளுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்யலாம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பெண்கள் அல்லது பட்டியல் ஜாதியினர், பழங்குடியினர் உறுப்பினர்களாக இல்லாமல் இருந்தால், அல்லது அவர்களுடைய எண்ணிக்கை மூன்றக்குக் குறைவாக இருந்தால், ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றத்தில் 3 பெண்களும், 3 பட்டியல் ஜாதியினர், பழங்குடியினர் இருக்கும் வகையில், அவர்களை ஒத்து தெரிவு முறையில், கோ-ஆப்ட்டு முறையில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இந்த விதிமுறைகளின்படி ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், பட்டியல் ஜாதியினர், பழங்குடியினர் ஆகியோருக்கும், ஊராட்சி மன்றங்களிலே பெண்களுக்கும் தொடர்ந்து ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்படும்.

(5) ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு, அரசலோ, அல்லது குடிநீர் வாரியம் மின்சார வாரியம் போன்ற அரசு நிறுவனங்களினாலோ மேற்கொள்ளப்படும் பல்வேறு திட்டப் பணிகள் எவ்வாறு இயங்குகின்றன என்பதைப்பற்றி அவ்வப்போது ஆய்வு செய்யும் அதிகாரம் அளிக்கப்படுகிறது.

(6) அரசு, ஊராட்சி மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விதிக்கும் வரி முதலியவைகள், இந்த அமைப்புகளுக்கு அரசு வழங்கும் மானியம் மற்றும் அவைகளினுடைய நிதிநிலைமைகள், இவைகளை மேம்படுத்துதல் போன்றவற்றை 5 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஒரு நிபுணர் குழு மூலம் ஆராயப்படும் என்ற திருத்தமும் உங்கள் முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து பெயர்களைப் பற்றி எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் நண்பர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். பெயர்களை வைப்பதற்காக இவ்வளவு அவசரப்பட்டு திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமா என்று. பல பெரிய திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும்போது, அதற்காகத் தனியாக ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதே அவையிலேகூட கடந்த கால ஆட்சியில் உயிரோடு இருப்பவர்களுடைய பெயர்களை வைக்கக் கூடாது என்ற ஒரு சட்டமும், அதற்குப்பிறகு அதே ஆட்சியில் உயிரோடு இருப்பவர்களுடைய பெயர்களை வைக்கலாம் என்று ஒரு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 2]

சட்டமும் வந்ததை அமைச்சராக இருந்த நம்முடைய எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் நன்றாக நினைவு கூர்வார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன். ஏதோ முதலமைச்சருடைய பெயரை வைத்துக்கொள்வதற்காக இவைகள் எல்லாம் நடைபெறுகிறதா என்று கேட்டார்கள். உயிரோடு இருப்பவர்களுடைய பெயரை வைக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இருந்தபோதே, ஆலந்தார் நகராட்சி மன்றக் கட்டிடத்திற்கு உயிரோடு இருக்கிற திரு.மோகனரங்கம் அவர்களுடைய பெயரைக் குட்டியதை யாரும் மறந்து இருக்க முடியாது. அன்னை தெரசா அவர்களைப் பக்கத்திலே உட்கார வைத்துக்கொண்டே தெரசா பல்கலைக்கழகம் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது. அப்போது எல்லாம் உயிரோடு இருப்பவர்களின் பெயர்களை வைக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இருந்தபோதும் கூட அவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது.

நான் என்னுடைய நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களுடைய பெயரை வைத்துக் கொள்வதற்காக அல்ல. ஒன்றைக் கூறினால் உங்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அது நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவருக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். 1969-ல் அண்ணா மறைந்த பிறகு நான் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்தில், திருவள்ளூர் நகராட்சி மன்றத்திற்கு நடைபெற்ற தேர்தலில் பெருவாரியான இடங்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக நகராட்சி மன்றத்தலைவர் அங்கே பொறுப்பேற்றார். பொறுப்பேற்றவுடனே அவர்கள் ஒரு தீர்மானம் போட்டார்கள். என்ன தீர்மானம் என்றால் அதற்கு முன்பு இருந்த நகராட்சி மன்றத்தினுடைய தலைவர் ஆளவந்தார், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அவருடைய பெயரால், திருவள்ளூர் நகராட்சி மன்றத்திற்கு 'ஆளவந்தார் நகராட்சி மன்றக் கட்டிடம்' என்று பெயர் சூட்டப்பட்டு இருந்தது. அந்தப் பெயரை மாற்றி, 'அண்ணா நகராட்சி மன்றக் கட்டிடம்' என்று நகராட்சி மன்றத்திலே ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி, அதற்கு அரசு ஒப்புதலுக்கு அனுப்பியிருந்தார்கள். நான் அந்தக் கோப்பிலே என்ன எழுதினேன் என்றால், அண்ணாவிற்கு எத்தனையோ இடங்களிலே பெயர்களை, எங்கும் வைக்கலாம், ஆளவந்தார் அந்த ஊரில் தலைவராக இருந்தவர், நகராட்சித் தலைவராக இருந்தவர், அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரராக இருந்தாலும் கூட, அந்தப் பெயரை மாற்றி, இந்தப் பெயரை வைக்கத் தேவையில்லை, இது அண்ணாவுக்கே இழுக்கு, எனவே, அந்தப் பெயரை மாற்றத் தேவையில்லை என்று சொல்லி, அந்தப் பெயரே வைக்கப்பட்டது. எனவே இதிலிருந்து என்னை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ளலாம், என்னுடைய பெயரையோ

1989 நவம்பர் 2] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

(15.25) மணி

அமைச்சர்களுடைய பெயர்களையோ வைப்பதற்காகக்கொண்டு வரப்பட்டதல்ல இது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் கூட ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதாக இருந்தால் சில பேர் நிதி உதவி செய்ய முன்வருகிறார்கள். அப்படி நிதி உதவி செய்ய முன் வருகிறவர்கள் ஒரு ஊராட்சியில் தங்களுடைய பெயரை அல்லது தங்களுடைய தந்தையார் பெயரை வைத்தால் இரண்டு லட்சமோ அல்லது மூன்று லட்சமோ அந்தப் பள்ளிக் கட்டடத் திற்காகத் தருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அங்குள்ள ஊராட்சி மன்றங்களில், நகராட்சி மன்றங்களில், அந்தப் பெயரை வைக்க முடியாத காரணத்தால், உயிரோடு இருப்ப வர்களுடைய பெயரை வைக்க சட்டம் இடம் தராத காரணத் தால் அவைகளைப் புறக்கணிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட பள்ளிக் கட்டிடங்கள், மருத்துவ மனைக் கட்டிடங்கள் போன்றவைகளுக்கு நன்கொடையாகத் தர யாராவது முன் வருபவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக்கூறி இது தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக அல்ல என்பதை நம் முடைய நண்பர் இலக்கியச் செல்வர் குமரி அனந்தன் அவர்களுக்குச் சொல்லி—என்னதான் சொன்னாலும் வெளியிலே போய் அவர் அதைத்தான் சொல்லப் போகிறார் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்—என்றாலும் கூட ராஜீவ் காந்தி அவர்களுக்கு நான் எழுதிய கடிதத்தில் அவர் கொண்டு வந்த மசோதாவில் எதை எதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டதோ அதைத்தான் இன்றைக்குச் சட்ட முன்வடிவாக கொண்டு வந்து, சட்டமாக ஆக்குவதற்காக உங்களுடைய அனுமதியைக் கோருகிறோம் என்பதை மாத்திரம் எடுத்துரைத்து இந்த அளவிலே அமைகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சேர். ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்திருத்தம் குறித்து தெளிவான விளக்கத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலே, நம்முடைய பீட்டர் ஆல்போரன்ஸ் ஒரு கருத்தை மட்டும் சொன்னார். அதற்கு மட்டும் நான் முதலமைச்சர் சொன்ன கருத்தை ஒட்டி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 64-வது அரசியல் சட்டத்தில் இந்த பஞ்சாயத்து நகர பாலிகா சட்டம் கொண்டு வந்தபோது அதிகாரங்கள் வழங்குவதற்கு Shall என்று இருந்தது. ஆனால் நீங்கள் May என்று இந்தத் திருத்தத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார். ஆனால் அந்தச் சட்டத்திலேயும் May என்றுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது. பிரிவு 243 (இ) என்பதை இங்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்] [1989 நவம்பர் 2]

அதைப்போல காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத்தலைவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். 17(2) இல் ஊராட்சி சட்டப் பிரிவில் ஊராட்சிகளில் சாதாரண காலி இடங்கள் ஏற்படுவதற்கு 3 மாதங்களுக்கு முன்னரே தேர்தல் அதிகாரி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று பிரிவு 17(2) இல் உள்ளது. இந்தக் கால அளவு தற்போது 6 மாதமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தான் அவர் தனது திருத்தமாகக் குறிப்பிட்டு இருப்பது. ஆகவே, அந்தத் திருத்தத்தை அவர் வலியுறுத்தத் தேவையில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்லி இங்கே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தந்த விளக்கத்தை அனைவரும் ஏற்று, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திற்கு ஆதரவாக முன்னர் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, அந்த உணர்வின் அடிப்படையில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு ஜனநாயக உரிமை வழங்கப்படுகிற இந்தச் சட்டத்தை அனைவரும் ஏற்று நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்திலே நான் புதியதாகப் பெயர் சூட்டுவதைப்பற்றிச் சொன்னதை மனதிலே வைத்துக் கொண்டும், மற்றவர்கள் சொன்னதை வைத்துக் கொண்டும் அவர்கள் ஒரு நல்ல பதிலைச் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்போது கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பெரும் பான்மையைக் கொண்டிருந்த திருவள்ளூர் நகரசபை சரியாகத் தான் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆளவந்தார் பெயர் சூட்டுவது என்று தானே அவர்கள் சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்கள் பெயரைச் சூட்ட வேண்டுமென்று சொன்னாலும் இரண்டு பேருக்கும் அது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கூட கருதுகிறேன்.

இங்கே நான் இப்பொழுது எழுந்தது, நான் அந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுக்கவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே, நான் கொடுத்த திருத்தம் In clause 2 in the proposed new Section 12-A, add the following at the end of sub-section (1):-

Panchayats shall be re-constituted before the expiry of the life of those Panchayats under normal circumstances.

அதாவது 6 மாத காலத்திற்குள் காலி ஆகிற இடத்தையோ நாம் கலைக்கின்ற இடத்தையோ நிரப்ப வேண்டுமென்று இருப்பதைப் போலவே 5 ஆண்டு முடிவதற்குள் அடுத்த தேர்தல் வந்து அமைந்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லுகிற, ஸ்பெசிபிக்காக அது இல்லை என்பதற்காக அந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்தேன், வேறு ஒன்றும் இல்லை.

1989 நவம்பர் 2]

(15.30) மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 43/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 2 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

“In clause 2, in the proposed new section 12-A add the following at the end of sub-section (1):—

Panchayats shall be reconstituted before the expiry of the life of these Panchayats under normal circumstances.”

திருத்தம் முறைப்படி வழிமொழியப் பெற்றது.

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, திருத்தம் அதிலே இணைக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அப்பொழுதுதான் அது செம்மைப்படும் என்ற காரணத்திற்காக. (குறுக்கீடு) அதனை நாங்கள் மனதிலே கொண்டு அதற்குத் தகுந்தவாறு செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நமக்கு வேண்டியது காரியம் தானே.

திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பெற்றது.

[1989 நவம்பர் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 2 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, பிரிவு 2 நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 3 முதல் 11 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 43/1989) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

8. அறிவிப்பு.

கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் அறிவியல் பல்கலைக்கழகச் சட்ட முன்வடிவு, 1989 [ஆ.இ.].

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு :

1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் அறிவியல் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 44/1989) பேரவையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.